

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych. Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamae ot arte wolne od opłaty. Telefonu redakcji nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza. Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonosów; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Rue des St. Peres 81.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. pocztą 16 złr.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., pocztą 8 złr.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., pocztą 4 złr.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., pocztą 1 złr. 35 ct.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia), lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

W dziale fejetonowym jak dotychczas tak i w roku 1889 zamieszczać będziemy wyłącznie tylko oryginalne powieści, nowele, pamiętniki i obrazy z przeszłości, pierwszorzędnych autorów, których współpracownictwo zapewniliśmy sobie, jako to: Alces (baronowej Hagen), Piotra Jaxy-Bykowskiego, Jeske-Choińskiego, Ludwika hr. Dębickiego, dr. Antoniego J., St. Kozmiana, Wincentego hr. Łosia, Nagody, Fr. Rawity, Zygmunta hr. Sarneckiego, Kazimierza Skrzyńskiego, Stef. Ulanowskiej, A. Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i w. i. W styczniu rozpoczniemy druk noweli pod tytułem „Złudzenie” przez Jeske-Choińskiego, następnie powieść: „W Sieci Pajęczej”, pióra utalentowanej autorki kryjącej się pod pseudonimem Kismet, której utwory odznaczone były na konkursach *Kuryera Warszawskiego* i *Kłósów*. Wkrótce

drukować będziemy nowelę Wincentego hr. Łosia p. t. Czarada, „Nastusie” Fr. Rawity, „Fałszywa struna” Nagody, „Bez wyjścia” Stef. Ulanowskiej, i t. d., i t. d.

W „Przewodniku” w szeregu prac historycznych i literackich znajdują pomieszczenie wyjątki z niezmiernie ciekawych listów syna Kajetana Kozmiana, Andrzeja Edwarda, a także barwnym piórem dr. Ant. J. skreślony „Zatarg Wołyński 1859 r.” „Kartka z życia J. I. Kraszewskiego”.

Na podstawie umowy, zawartej z redaktorami warszawskiego ilustrowanego tygodnika „Biesiady literackie”, której prospekt w tych dniach dołączymy, i warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego”, zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywać mogą te pisma wychodzące raz na tydzień po cenie znakomłej.

Prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1 stycznia 1889 roku warszawski tygodnik ilustrowany „Biesiady literackie” wraz z dodatkiem powieściowym po następującej cenie:

Rocznie	6 zł.
W Łwowie:	półrocznie 3 „
kwartalnie	1 „ 50 ct.
Rocznie	7 zł.

Na prowincji:	półrocznie 3 „ 50 ct.
kwartalnie	1 „ 75 „

Również *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, otrzymywać mogą prenumeratorowie *Gazety Lwowskiej* po następującej cenie:

W Łwowie:	miesięcznie	62 ct.
kwartalnie	1 zł. 86 ct.	

Na prowincji:	miesięcznie	92 ct.
kwartalnie	2 zł. 76 ct.	

CZEŚĆ URZĘDOWA

Dyrekcja poczt i telegrafów nadała posady pocztmistrzów: w Sołotwinie ekspedytorowi pocztowemu Stanisławowi Kalicie; w Ustrzykach dolnych pensjonowanemu majorowi Mikołajowi Łozińskiemu; w Iwoniezu, pensjonowanemu kapitanowi Edwardowi Walterowi; dalej posady ekspedy-

torów pocztowych: w Krościenku nad Dunajcem ekspedytorce pocztowej Oldze Bukowskiej; w Łupkowie ekspedytorowi pocztowemu Wilhelmowi Grenzbauerowi; w Wojutykach, naczelnikowi stacji Adolfowi Schubertowi; w Stanisławowie, pensjonowanemu kanceliście sądowemu Karolowi Elnainowi; w Kurznie, ekspedytorowi Wiktorowi Szaraniewiczowi; w Wielkich Drogach, naczelnikowi stacji Czesławowi Cieplińskiemu; w Jaćmierzu, ekspedytorce pocztowej Alojzie Michalewskiej; w Solinie, ekspedytorce pocztowej Oldze Kronenfeldt; w Babicach, emeryt. nauczycielowi ludowemu Michałowi Lisowi; następnie nadała posady ekspedytorów przy nowo otworzyć się mających urzędach pocztowych: w Zawadce, ekspedytorce pocztowej Maryi Seweryńskiej; w Jasienowie górnym, ekspedytorce pocztowej Eufrozynie Seńkowskiej; w Haczowie, Józefowi Burakowi; w Jurówcach, Janowi Dunakanowi Słoneckiemu właścicielowi dóbr; przeniosła zaś pocztmistrzów: Karola Hubera z Chyrowa dworca do Gródka obok Lwowa, Ignacego Burgilewicz z Krasiczyna do Brzozowa, Pawła Gärtlera de Blumenfeld z Iwonieca do Jaworowa, ekspedynta pocztowego Kazimierza Moskwińskiego z Brzozdowiec na posadę pocztmistrza w Krasiczynie, ekspedynta pocztowego Felixa Łozińskiego w tym samym charakterze z Horyńca do Magierowa; w końcu nadała posadę c. k. stajniczego pocztowego w Wadowicach kanceliście magistratu tamtejszego Franciszkowi Kuzia.

Ogłoszenie.

Z końcem grudnia 1888 r. było w obiegu na zasadzie ustaw z dnia 24 grudnia 1867 r. (Dz. u. p. nr. 3 z r. 1868) i z dnia 1 lipca 1868 (Dz. u. p. nr. 84):

A. Według rejestrów, prowadzonych w uprzyw. austriacko-węgierskim banku narodowym, a obecnie sprawdzonych:

Udziałowych przekazów hipotecyjnych a mianowicie:

a) opiewających na monetę konwencyjną zł^o 3.950, t. j.

w wal. austr. 4.147 zł. 50 ct.

b) opiewających na w. a. 75.150.850 zł.

Razem 75.154.997 zł. 50 ct.

B. Wydanych z zamknięcia przez obie komisje kontroli not państwa, a mianowicie:

jednoręnkowych	72.811.040
pięcioręnkowych	124.863.335
pięćdziesięcioreń.	139.168.800 zł. ct.
razem	336.843.175 —
w ogóle	411.998.172 50

Wiedeń, 4 stycznia 1889.

Z komisji Rady państwa dla kontroli długu państwa.

Dr. Ernest Hauswirth, prezydent,
Jan hr. Huyn, członek komisji.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 8 stycznia.

Wiadomość o zaniechaniu śledztwa karnego przeciw dr. Geffckenowi i wypuszczeniu go z więzienia, w którym przebył pod surową kontrolą dni 99, wywołała powszechnie ogromne wrażenie i zdawała się w pierwszej chwili tem mniej wiarygodną, iż właśnie w dniach ostatnich pojawiły się inspirowane na pozór doniesienia, jakoby proces, spowodowany ogłoszeniem pamiętników zmarłego cesarza Fryderyka, wzięł obrót wielce niepomysłny dla autora tej publikacji. To też w pierwszej chwili uważano w Berlinie całą wiadomość za prostą mistyfikację i dopiero wtedy jej uwierziono, gdy pojawiła się w organie kanclerskim. Dr. Geffcken, osobiście ceniona wysoko w świecie naukowym i zajmująca przez długi szereg lat poważne i wpływowe stano-

3)

FAŁSZYWA STRUNA

(Ciąg dalszy).

Nazajutrz jasne i ciepłe już prawie promienie słońca złościły wilgotne jeszcze ulice; na suchszych trotuarach bieliły się gęsto dziecinne barankowe płaszczki i główki drobne, okryte złotemi kędziorkami, wysuwającymi się z pod czapeczek, upojone wiosennym tchnieniem, chwiała się i opierały w pół sennie na ramieniu postrojonych piastunek. Za kryształowemi szybami okien sklepowych nęcąco poukładane wiosenne towary wabiły oczy kobiet, którym ważność nabycia tych pożądanych, a nieraz tak nieodbitnie potrzebnych przedmiotów, jawiła się w oddali w bardzo mglistej jeszcze i nieujętej formie. Po główniejszych ulicach krzyżowały się pojazdy, w których siedzące szczęśliwsze wybranki losu rozpoczynają już kampanię wiosennych sprawunków.

Pani Iza stała zniecierpliwiona trochę wśród tłumu kupujących w magazynie nowości pana M. — Nie mieli jeszcze nowych fasonów parasolek, jak to być mogło? Na kiedyż je sprowadzą? na czerwiec i lipiec, gdy całe towarzyswo rozjedzie się do kąpiel lub za granicę. Przyjdzie do tego, że i parasolki trzeba będzie sprowadzać wprost z Paryża, jak suknie. — Ależ ona nie cierpiała tych jaskrawych, ufrendzlowanych

okazów francuskiego przemysłu, które wprowadzone w modę papuzim gustem demi-mundu, rozchwytywane i noszone potem były przez największe panie — ona chciała tylko prostego entoutcas, brązowego ze złotawym spodem — czyż takie skromne żądanie nie mogło być zaspokojone? Główny subjekt uwiłaj się skłopotany po całym sklepie, wyciągając kolejno wszystkie szuflady i pudła i łając chłopców sklepowych, że nie dość prędko składali i zawiązali rozrzucone przez niego przedmioty. Iza patrzyła stoicznie na te daremne usiłowania, nie myśląc bynajmniej rezygnować tak łatwo — bo jeżeli nie tutaj, gdzież się udać miała? to był jej główny dostawca; niechże się więc przynajmniej dla niej potrudzi.

Zwykle bywała więcej obojętna na sprawy toaletowe, ale ten kostium właśnie miał być taki oryginalny, choć prosty; pani Iza wiedziała już naprzód, że będzie w nim ślicznie wyglądała — i jakoś dziwnie zależało jej na tem wyglądaniu. Obudziła się tego wiosennego poranku szczególnie ożywiona i podniecona i rozpoczęła pielgrzymkę po sklepach z uśmiechem i gorliwością szesnastoletniej dziewczynki, wybierając suknię na swój pierwszy bal. Cóż, kiedyż zaraz na wstępie spotykał ją taki zawód, — i! y await de quoi perdre patience!

Nagle słuch pani Izy pochwycił parę słów wymówionych tuż za jej plecami w ludowym rusińskim narzeczu. W tak eleganckim magazynie mowa ta była rzeczą niezwykłą, to też Iza zwró-

ciła się zaciekawiona. Młoda i czerstwo wyglądająca kobieta, w ubiorze dostatnim, ale przypominającym jaskrawością barw i krojem strój ruskich włościanek, trzymała na ręku małe, zupełnie po pańsku wyglądające dziecko.

Do niego to zapewne odnosiły się te wyrazy, wymówione śpiewnym akcentem i z piśszczotliwym uśmiechem, choć chłopczyzna nie mógł ich jeszcze rozumieć, ani tem mniej odpowiedzieć na nie. Tarł obu drobnymi kułaczkami oczy i krzywił buzię, jakby miał niezwalczoną ochotę do płaczu. Czyż i jego wymagań nie zaspakajał także elegancki, tak dobrane w paryskie towary zaopatrzone magazyn pana M?...

P. Iż dziwnie uderzył wyraz twarzy tego chłopczyzny; patrzyła na niego długo, a i on nawzajem zwrócił uwagę na białą jaskółczkę zdobiącą jej kapełusz i zdawał się bardzo z tego spostrzeżenia zadowolony. Im więcej płaczliwe skrzywienie znikało z jego twarzy i szafrowe oczy nabierały wyrazu śmiejącego się, a zarazem dziwnie jakoś myślącego i przenikliwego, tem bardziej Iza oderwać od niego wzroku nie mogła, nie rozumięjąc sama, co ją tak przyciągało w rumianej twarzyczce malca.

— Czyje to dziecko? — zapytała wreszcie.

— Naszego pana Mirskiego — odparła piastunka akcentem ludowym ale z powagą i namaszczaniem.

Iza upuściła w tej chwili na ziemię zielony, pluszowy zarękawek, którego jedwabne kutasy służyły jej za zabawkę.

— Jakiego Mirskiego? — zapytała ciszej, jakby z trudnością.

— Toć Stefana, z Lubanówki! — Płowe brwi piastunki podniosły się w górę, jakby zgorżone niedomyślnością pytającej.

Przyszły dziedzic Lubanówki wyciągnął małe rączki do białego ptaszka usadowionego na kapełuszu Izy — ona nie cofnęła się ani nie pochyliła ku niemu, nie zauważyła chyba tego ruchu gromzącego zagładą filigranowej budowie kapełusza; a jednak oczy jej utkwione były w malca, jakby przykute jakimś straszny ale oczarowującym widokiem.

Miał syna, — serce dziwnie rzuciło jej się w pierś, z jakimś uczuciem grozy i nieokreślonego pociągu zarazem do tej drobnej złotowłosej istotki — teraz rozumiała już czemu te niewinne niebieskie oczy uwięziły od razu jej uwagę.

Miał syna! — Izie wydało się, że gdzieś z głębi dawno minionej przeszłości, przez kamienną tablicę przygniatąją na dalekim cmentarzu małą, zieloną mogilkę, przebił się nagle i przyplynał ku niej głos słaby a przecież tak przenikliwy, który raz jeden w życiu uderzył tak słodko o jej uszy, ażeby potem zamilknąć — na zawsze...

Och, jakie się wtedy modliła gorąco, ażeby Bóg zesłał jej powtórnie to szczęście upragnione, jedyne jakie jest zdolne ukoić wszystkie wypalające tęsknoty, zapełnić całą niezmierną pragnięcie w sercu niekochanej i niekochającej kobiety — ach, jak się modliła!... na-

wisko, siedział w więzieniu od września, a chociaż on sam i jego przyjaciele niedawno jeszcze ofiarowywali wysoką bo 250.000 marek wynoszącą kaucję za wypuszczenie go z aresztu śledczego, chociaż lekarze oświadczyli, iż zdrowie uwięzionego mocno jest nadwężone skutkiem pozbawienia go wolności — sąd i prokuratura założyły przeciw uwolnieniu stanowczą opozycję. Co więcej niektóre dzienniki głosiły bezustannie do ostatniej chwili, że z dniem każdym wzrasta się materyał obciążający dr. Geffckena; wymieniano też najrozmaitsze nazwiska w związku z procesem, zapowiadając, że wiele osób wyjdzie z niego z piętnem nieprzyjaciół państwa. Tymczasem orzeczenie trybunału państwowego w Lipsku, jako decydującej instancyi w sprawach o zdradę kraju, o którą oskarżono dr. Geffckena nadało zupełnie inny epilog głośnej sprawie i przekonało ostatecznie, iż ci, którym tak bardzo zależało, aby sprowadzić dr. Geffckena przed kratki trybunału Rzeszy i przekonać świat o „zbrodniczych intrygach wrogów Państwa“, słowem, aby spowodować w odmienną nieco edycję „proces Arnima“, przelicyli się w swych rachubach. Prasa tutejsza, z pewnemi naturalnie wyjątkami, powitała takie zakończenie procesu z żywem zadowoleniem.

W obec sprawy dr. Geffckena zeszła na drugi plan inna kwestya, która przez dni kilka była wyłącznym przedmiotem zajęcia, a mianowicie niespodziewane odznaczenie byłego ministra spraw wewnętrznych dr. Puttkamera najwyższym orderem pruskim Orła czarnego. Nie da się zaprzeczyć, iż fakt ten ma wielkie polityczne znaczenie, a okaże się jeszcze donioślejszym, skoro zważywszy okoliczności wśród jakich nastąpiło odznaczenie „wiernego wykonawcy polityki ks. Bismarcka“, za jakiego uważał się zawsze i jak zresztą przyznał się do tego kilkakrotnie publicznie p. Puttkamer.

Sprawy krajowe.

(x) Komisya krajowa dla spraw przemysłowych odbyła w sobotę 5 bm. dwa posiedzenia, których przebieg jest następujący:

Przewodniczył marszałek krajowy JE. hr. Tarnowski, po części JE. Włodzimierz Dzeduszewski. Obecni członkowie komisji:

próżno. A on miał syna — miał ognisko rodzinne nieodarte z jego najjaśniejszych, najcieplejszych promieni, miał święty węzeł obowiązków i nadziei łączących go z przyszlądnością...

Dziecko patrzyło wciąż na nieruchomą, zeszytyniałą postać Izy; w końcu te utkwione w niego ogromne, czarne oczy zaczęły je przerażać, drobna twarzyczka skryła się na ramieniu piastunki i głośny krzyk zmieszał się ze szmerem głosów tłoczącej się przy ladzie publiczności.

Chłopcy sklepowi przyjęli dyskretnym chichotem to tak głośno objawiające się niezadowolenie swego najmłodszego klienta. Iza odwróciła się, cofnęła nagle, zaczęła gorączkowo przebierać między parasolkami nagromadzonemi na jej intencję przez usługowego subjekta — ale nie odpowiadała na żadną z jego delikatnych insynuacyj, dowodzących że kolor cynamonowy nowszy jest i modniejszy od brązowego.

Na płacz dziecka wysunęła się z przeciwniejszej części sklepu drobna, młoda kobieta; kupujący tamowali jej drogę ale przeciskała się wśród nich szybko, wysyłając już naprzód do dziewczyny kojący uśmiech i niespokojne pełne czułości wejrzenie łagodnych ciemnych oczu. Była to Stefanowa Mirska.

Iza nie podnosząc powiek poznała ją — odgadła po tej fali piekającej goryczy, która nagle zalała jej serce, cisnąć się aż na pobladłe usta. — Tak — ta wąta, nikła kobieta, to była żona Stefanowa — należał do niej! Ale choć silna

pp. Baranowski Bolesław, profesor Franke, dr. Jakubowski Faustyn, radca Laskowski, prezydent Mochacki, Navratil, dr. Wereszczyński, Wierzbicki, profesor Zacharyewicz, i dr. Zgórski.

Usprowadzili nieobecność swoją pp.: ksiądz Jerzy Czartoryski, Fedorowicz Władysław, hr. Lanckoroński, Schellenberg i dr. Weigel.

Inspektor przemysłowy, p. Navratil, przedłożył obszerny referat w sprawie wydawania świadectw uzdolnienia, w myśl przepisów ustawy przemysłowej, przez galicyjskie fachowe szkoły przemysłowe, tudzież warsztaty wzorowe.

Na tle tego referatu wywiązała się zasadnicza rozprawa nad pytaniem, czy nie należałoby starać się o to, ażeby niektóre szkoły publiczne, w których nauka robót kobiecych jest szczególnie rozwinięta, miały prawo do wydawania ukończonym uczniom świadectw uzdolnienia przemysłowego? Wynikiem rozprawy jest uchwała negatywna, a to z tego względu, ażeby owe patentowane uczenice szkół niektórych nie czyniłyby szkodliwej konkurencyi całej masie kobiet, zajmujących się robotami ręcznymi, a które nie miały sposobności do uzyskania ku temu urzędowego świadectwa uzdolnienia.

Natomiast uznano za niezbędnie potrzebne, iżby pewnej ilości szkół wydziałowych żeńskich przyznane zostało prawo do wydawania patentów na nauczycielki robót kobiecych, jak niemniej także, ażeby tworzone były posady nauczycielek robót przy szkołach dla dziewcząt — co najmniej przy wszystkich szkołach, począwszy od czteroklasowych.

Co się zaś tyczy innych szkół przemysłowych i warsztatów naukowych, postanowiono przedewszystkiem przeprowadzić ogólną rewizję ich dotychczasowej organizacji, tudzież planów nauki, ażeby stwierdzić które z nich odpowiadają warunkom, wymaganym przez c. k. Rząd od szkół fachowych, zanim zostanie im przyznane prawo wydawania świadectw uzdolnienia przemysłowego — a ewentualnie ażeby wskazać potrzebę reformy, gdzie reforma zakładu jest potrzebną.

W tym celu ma być do wszystkich tych zakładów przesłany odpowiedni kwestyionaryusz. Do przeprowadzenia całej sprawy wyznaczono komisję, złożoną z pp.: Navratila, profesora Frankego i Wierzbickiego.

Następnie uchwalono wystosować do c. k. Ministerstwa oświaty, za pośrednictwem p. Namiestnika, dwa memoriały: jeden z wyłączeniem potrzeb szkół przemysłowych uzupełniających (dla terminatorów); drugi zaś, w sprawie potrzeb innych szkół przemysłowych, które winne znaleźć słuszną uwzględnienie w rozdziale zasiłków ze skarbu państwa na cele szkolnictwa przemysłowego w r. 1889.

Prof. Zacharyewicz referował o organizacji krajowej szkoły garncarskiej w Porembie w powiecie chrzanowskim, której celem jest zaszczerpienie w naszym kraju wyrobu naczyń t. z. „kamionkowego“, tudzież rur kominowych, kloakowych, wodociągowych i t. d., a wreszcie cegieł ogniotrwałych i dachówek. Ażeby zaś zaznaczyć praktyczny kierunek nauki w szkole porembkiej, uchwaliła komisya uchylić nazwę

swojami prawami, ona nie umiała zapanować nad jego sercem i myślą — sama winna była zostawionej w nich pustki i tęsknoty — tak! Siebie tylko powinna oskarżać... Och! ale dziecko...

W uszach Izy zabrzmiął znowu nieprzytłumiony tyloletni cisza, owszem dziwnie, dziś spotęgowany i wymowny ów krzyk jedyny krótki i żałosny, jakby wzywający pomocy... Gdyby nie ta straszliwa cisza, która po nim zalegała, jakże jej życie inną byłoby poszło drogą!

Mirska spiesząc do dziecka wydo stała się już z tłumem do przedniej części magazynu; obie kobiety na jedno mgnienie oka stanęły naprzeciw siebie — jedna wspaniała swoją królewską pięknoscia, gorejącym wzrokiem, całą pełnią i pragnieniem życia — druga drobna, zalekniona czegoś i nieśmiała, z łagodnym na białych ustach uśmiechem — i nagle Iza cofnęła się pierwsza, aby tamtej nie tamować drogi do dziecka i piastunki.

— Ta parasolka będzie z pewnością najodpowiedniejszą a zresztą to model paryski, nikt w całym mieście nie będzie miał podobnej. — I subiekt zdziwiony i uszczęśliwiony niebawem powolnością p. Izy, zawiązał i wynosił do jej powozu przśroczona, wyszła już z mody, parasolkę.

(Dokończenie nastąpi.)

NAGODA.

„szkoły“ a nazwać zakład „warsztatem naukowym“. Zakład ma być otwarty w lutym br. Uchwalono dla niego statuty organizacyjne, plan nauki i normę dyscyplinarną. Kierownikiem zamianowany już został dawniej prof. Fryderyk Lachner, zaś przewodnikiem warsztatowym p. Tadeusz Sławiński. Do nominacyi na kuratora miejscowego zakładu uchwała komisya przedstawić Wydziałowi krajowemu p. Michała Bobra w Porembie.

P. Wierzbicki przedłożył następnie plan reorganizacji warsztatu naukowo tkackiego w Krośnie, w szkole fachową tkacką, połączoną z pracownią dla wyrobu warsztatów poprawnej konstrukcyi, tudzież zakładem dla wybijania kartonów do wzorów swojskich na tkaniny do maszyny żakardowskiej. Do nominacyi na kierownika tej szkoły rozszerzonej, uchwalono przedstawić Wydziałowi krajowemu p. Henryka Gruszeckiego, technika, wykształconego specjalnie w tkactwie kosztem funduszu krajowego. Dotychczasowy instruktor fachowy, zatrudniony w naukowym warsztacie krosnińskim, p. Lagosz, ma pozostać w zakładzie jako przodownik warsztatowy.

Komisya wyraziła także usilne życzenie, iżby w kuratoryi szkoły tak reformowanej raczyli wziąć udział pp.: St. Starowiejski, August Gorayski i dr. August Lewakowski.

Uchwalono też przepisy organizacyjne dla szkoły tkackiej w Krośnie, a zarazem postanowiono wdrożyć rokowania z c. k. Rządem względem subwencjonowania tego zakładu ze skarbu państwa. Sekcyi administracyjnej polecono, iżby wezwałe ogłaśniała się za odpowiednim kandydatem na nauczyciela rysunków fachowych w szkole tkackiej w Krośnie, który tam już w drugim roku istnienia zakładu będzie potrzebnym.

Dla wykształcenia się na kierownika warsztatu naukowo tkackiego w Rabce ma być wysłany do Krosna p. Michał Słowik.

Pp. Wierzbicki i dr. Jakubowski przedłożyli wzory rysunkowe, które miałyby być wydane kosztem funduszu krajowego w celu rozpowszechnienia w kraju nauki rysunków, mianowicie: wzory i metody do elementarnej nauki rysunków w szkołach, układu prof. Jana Rottera z Krakowa, tudzież wzory starodawnych zabytków artystycznego przemysłu w Polsce, zebrane przez architekta krakowskiego Sławomira Odrzywolskiego. Prace te, wraz z wyłączeniem w toku dyskusyi przez prof. Zacharyewicza wnioskami programowemi w przedmiocie nauki rysunków, przekazano komisji specjalnej, złożonej z pp. Wierzbickiego jako przewodniczącego, tudzież profesorów Frankego i Zacharyewicza. Wedle wskazówek tej komisji sekcyja administracyjna zajmie się bez dalszego już odnoszenia się do komisji, wydaniem wzorów.

Stypendya otrzymali.

a) Tadeusz Kościuk, desygnowany przez c. k. Rząd na nauczyciela przedmiotów teoretycznych w zawodowej szkole ślusarskiej w Świątnikach, dodatkowo do rządowego stypendyum na podróż półroczną w celu uzupełnienia wykształcenia fachowego otrzymuje z funduszu krajowego złr. 120. w. a.

b) Pp. Jan Obrebski z Dylagowej i Wincenty Bieroński z Poronina, tudzież dwóch nauczycieli z powiatu Nadwórniańskiego otrzymali przyrzeczenie, iż udzielone im będą zasiłki po 60 złr. w celu odbycia kursu metody nauki zręczności ręcznej (słójd) jeżeli takowy w czasie wakacyj będzie urządzony w Sokalu.

c) Wiktoryn Romanowski z Nowego Sącza, Franciszek Nędra z Woli stróżeckiej (pow. Brzesko), Wawrzyniec Nuckowski z Lipnik (pow. Mościska) i Bartłomiej Cholewa z Ryłowy (pow. Brzozów) otrzymali przyrzeczenie zasiłku po 6 złr. miesięcznie z funduszu krajowego, jeżeli właściwe reprezentacje powiatowe dopełnią go do złr. 12 miesięcznie. Podobne przyrzeczenie otrzymał także p. Antoni Mróz ze Szczepanowa pow. Brzesko dla swojego 13 letniego syna.

d) Andrzej Kowalczyk z Cichego, Jan Kopianowski z Szafar, i Franciszek Sopiaryz z Krauszowej, w okolicy Zakopanego otrzymali przyrzeczenie zasiłku z funduszu krajowego po 3 złr. miesięcznie na naukę w c. k. szkole dla przemysłu drzewnego w Zakopanem, jeżeli zasiłek ten z innych źródeł uzupełniony zostanie do 6 złr. miesięcznie.

e) Ponieważ dla ciasnoty lokalu nowo utworzonej c. k. szkoły zawodowej ślusarskiej w Świątnikach, w tym roku nie mogli być przyjęci na naukę stypendysci funduszu krajowego Alfred Wilkiewicz i Józef Tinz, dla tego zarezerwowano przeznaczony dla nich zasiłek na rok szkolny 1889/90 i ma im też być zastrzeżone miejsce w szkole.

f) Marciniowi Brzękowi instruktorowi fachowemu w szkole tkackiej w Błażowej przyrzeczono w zasadzie pewien za-

siłek na podróż w celu uzupełnienia jego wykształcenia zawodowego, lecz nie w tym roku i wedle planu, który wskaże p. Henryk Gruszecki.

g) Panna Helena Ziętkiewiczówna nauczycielka ze Lwowa, wysłana na centralny kurs nauki haftów i koronkarstwa do Wiednia, dodatkowo do rządowego stypendyum otrzymać ma z funduszu krajowego 70 złr.

h) Dwie uczennice c. k. szkoły dla przemysłu artystycznego we Lwowie Felicja Zahorska i Antonina Porawska mają otrzymać jednorazowe zasiłki; pierwsza 60 złr. druga 40 złr. wa.

Inne podania o stypendya załatwiono odmownie, albo też przekazano sekcyi administracyjnej do zbadania i załatwienia.

Dr. Zgórski, referował podania o pożyczki i zasiłki, imieniem sekcyi adm. Zgodnie z wnioskami sekcyi uchwalono:

a) Dla zakładu litograficznego p. Przyszlaka we Lwowie, który odznacza się doskonałością robót, przyznano pożyczkę na 3 prc. do wysokości 3000 złr. za należytem ubezpieczeniem.

b) Postanowiono wstawić się do Wydziału krajowego o zrealizowanie dawniej już udzielonego przyrzeczenia kredytu dla spółki ślusarskiej w Świątnikach — a to ze względu na rozwój szkoły tamtejszej.

c) Dla zakładu kroju sukien damskich metodą paryską istniejącego we Lwowie (ulica Akademicka 12) pod firmą „Mme Marie“ przyznano jednorazowy zasiłek w kwocie 120 złr. wa.

Inne podania o pożyczki i zasiłki załatwiono odmownie, albo też przekazano je sekcyi administracyjnej do załatwienia.

Imieniem subkomisyi dla spraw przemysłu rękoźmiennego przedłożył profesor Franke sprawozdanie o memoriale profes. Hauffego, który jako delegat c. k. Ministerstwa oświaty zwiedził Sułkowice w pow. Myślenickim, i w pełnem uznaniu ważności tamtejszego przemysłu kowalskiego, który zatrudnia dziś jeszcze do 1000 kowali, i wyroby swoje do Niemiec i do Anglii wysyła, zestawia szereg wniosków zmierzających do rozwinięcia kowalstwa sułkowieckiego na stopę fabryczną.

Idąc za wątkiem wniosków prof. Hauffego zaproponowała komisya dla spraw rękodzielnictwa ażeby przyrzec z funduszu krajowego pomoc do 5000 złr. na założenie w Sułkowicach fabryki do obrabiania grubych sztuk żelaza, jeżeli Rząd dostarczy potrzebnych maszyn i utrzymywał tam zechętnie technika w charakterze instruktora, a gmina dostarczy gruntu, siły wodnej do motora tudzież postawi budynek na fabrykę.

Na podstawie referatu profesora Zacharyewicza uchwalono sprawozdanie fachowe o wniosku posła Żuka-Skarszewskiego w sprawie dachówek z palonej gliny. Komisya uznaje krycie dachów dachówką glinianą za korzystniejszą bo tańszą, i bez porównania trwalszą, a wreszcie, najbardziej „ogniochronną“, niż słomą, gontem i blachą. Oświadcza się przeto Komisya gorąco za upowszechnieniem w kraju wyrobu dachówek z palonej gliny; a to tak zwanych: „felców“, metodą fabryczną, a „karpiovek“ i „żłobków“, metodą przemysłu domowego.

Na podstawie referatu profesora Frankego uchwalono sprawozdanie fachowe o projekcie urządzenia mechanicznej stacyi doświadczalnej przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie — na razie do badań krajowych materyałów drewnianych, kamiennych budowlanych, cegieł i zapraw murarskich. W myśl żądania c. k. Ministerstwa, które w zasadzie zgodziło się na urządzenie tego zakładu, komisya oświadcza się za przyznaniem na ten cel odpowiedniego zasiłku z funduszu krajowego.

Obie powyższe sprawy — t. j. kwestya dachówek z palonej gliny, i mechanicznej stacyi doświadczalnej mają być przedłożone Sejmowi przez Wydział krajowy, jeszcze w ciągu trwania tegorocznej sesyi.

W końcu uchwalono wdrożyć badania i układy względem założenia szkoły garnarskiej na przedmieściu Czortkowa „Wygance“ tudzież szkół tkackich w Borszczowie i Grzymałowie.

Dodać należy uwagę, że wnioski jakie nadchodzą obecnie do Wydziału krajowego a względnie do komisji krajowej dla spraw przemysłowych, względem zakładania t. z. „uzupełniających szkół przemysłowych“ (wieczornych dla terminatorów) nie są już przedmiotem obrad plenum komisji, gdyż załatwiane bywają przez jej organ wykonawczy czyli t. z. sekcyę administracyjną.

Sobotnie obrady komisji ukończone zostały około 8 wieczorem.

SPRAWY MONARCHII

(Zabezpieczenie robotników.)

Wedle urzędowego zestawienia zgłoszono do Ministerstwa spraw wewnętrznych ogółem 71.570 takich przedsiębiorstw, które w myśl ustawy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia z 870.488 robotników. Z cyfr tych przypada na Dolną Austryę 12.193 przedsiębiorstw z 108.503 robotnikami płci męskiej i 44.171 płci żeńskiej; na Górną Austryę 4874 przedsiębiorstw z 29.909 robotnikami płci męskiej i 7019 żeńskiej; na Salcburg 4740 przedsiębiorstw z 32.214 robotnikami płci męskiej i 6794 żeńskiej; na Karyntyę 2044 przedsiębiorstw z 10.248 mężczyznami i 1674 kobietami; na Krainę 1032 przedsiębiorstw z 6114 mężczyznami i 3731 kobietami; na Wybrzeże 563 przedsiębiorstw z 15.120 mężczyznami i 4503 kobietami; w Tyrolu i Vorarlbergu 2870 przedsiębiorstw z 17.408 mężczyznami i 12.265 kobietami; w Czechach 16.364 przedsiębiorstw z 203.238 mężczyznami i 99.715 kobietami; w Morawie 16.602 przedsiębiorstw z 95.668 mężczyznami i 60.755 kobietami; Śląsk 1978 przedsiębiorstw z 28.846 robotnikami płci męskiej i 11.390 płci żeńskiej; Galicya 6614 przedsiębiorstw z 49.365 robotnikami płci męskiej i 17.981 płci żeńskiej; Bukowina 740 przedsiębiorstw z 4354 robotnikami płci męskiej i 600 płci żeńskiej i Dalmacya 241 przedsiębiorstw z 2413 robotnikami płci męskiej i 20 płci żeńskiej z obowiązkiem zabezpieczenia.

Dzienniki dowiadują się, iż Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu poruciło państwowemu nadzór nad kasami dla chorych przy kolejach żelaznych i połączonych z nimi przedsiębiorstwach, generalnej inspekcji austriackich kolei żelaznych. Ten nadzór państwowy obejmuje wykonywanie przepisów ustawy i całą administrację kasową. Generalna inspekcya stanowi także pierwszą instancję we wszystkich sprawach rekursowych odnośnie do ustawy o kasach dla chorych.

Ministerstwo spraw wewnętrznych orzekło, iż istniejące kasy stowarzyszeń nie potrzebują dla przekształcenia ich w duchu ustawy o zabezpieczeniu na wypadek choroby, osobnego zezwolenia.

Sejm czeski.

W sejmie rozdziano wnioski Wydziału krajowego w sprawie szkół ludowych. Według tego projektu, w miejscowościach, w których jest najmniej 40 dzieci innej narodowości, mają być utworzone prowizoryczne szkoły. Dla 80 dzieci ma być szkoła dwuklasowa, dla 160 trzylasowa. Jeżeli do takich szkół przez pięć następujących lat uczęszczać będzie przeciętnie przynajmniej 40 dzieci, uznane zostaną za stałe. Koszta założenia i urzędzenia tych szkół ponosi fundusz krajowy. O przyjmowaniu uczniów (projekt Kwiczały) niema w tym projekcie mowy.

Watykańsko-rossyjskie rokowania.

Czas pisze:

„Ze źródła najpewniejszego i najpoważniejszego odbieramy w tej chwili stanowcze zapewnienie następującej treści:

Pogłoski dzienników o jakichkolwiek koncesjach ze strony Stolicy Apostolskiej pod względem wprowadzenia języka rossyjskiego tak w rytuale, jak w modlitwach ludowych i t. p. obrzędach kościelnych — są tylko wymysłem ludzi złej wiarę. Rozumie się — brzmi dalej to oświadczenie — że ta taktyka nieprzyjaciół Kościoła powstała w celu odstrężenia umysłów ludności polskiej od Stolicy św. W interesie przeto prawdy i celem uspokojenia ludności polskiej w państwie rossyjskiem, pospieszamy zaprzeczyc podobnym wiadomościom w przekonaniu, że w obec tego ustąpią całkowicie z umysłów polskich obawy z powodu powyższych, tendencyjnie rozsywanych fałszów.

Dzienniki petersburskie donoszą prawie jednogłośnie, że rozstrzygniętą już została ostatecznie kwestya stałych stosunków dyplomatycznych pomiędzy rządem rossyjskim a Kurją. Postanowiono mianowicie, iż rząd rossyjski będzie utrzymywał w Watykanie stałego swego przedstawiciela, natomiast stąd nie będzie. Toczy się też wymiana zdań co do kandydatury na biskupa Petersburgu nie będzie. Toczy się też wymiana zdań o kandydaturę na biskupa Petersburgu nie będzie. Toczy się też wymiana zdań o kandydaturę na biskupa Petersburgu nie będzie.

Z Petersburga.

(Rozmaitości.)

Do *Politische Correspondenz* donoszą, iż bezpodstawną jest wiadomość, jakoby w sprawie katastrofy pod Borkami zostało już ukończonem śledztwo i zestawioną lista osób, które z tego powodu mają być oddane pod sąd. Oфіcjalnie zapewniają, iż w tym drugim kierunku nie zapada dotychczas żadna stanowcza decyzja.

W Petersburgu spodziewanym jest już w tych dniach książkę czarnogórski.

Do *Schl. Zg.* piszą:

W r. 1885 powiększono etat każdego z batalionów rezerwowych w zachodnich częściach państwa o jednego oficera sztabowego i pięciu oficerów. W ten sposób miał być utworzonemu zarodek do ewentualnego zdwojenia batalionów rezerwowych, z których każdy, w razie mobilizacyi, tworzy podstawę dla pułku rezerwowego o czterech batalionach. Owoż w roku 1888 skutecznie podobne zwiększenie sił oficerskich w pozostałych 73 batalionach rezerwowych, przynależnych do europejskiej armii, zarazem zaś przygotowano tę samą reformę i dla armii azyatyckiej, kaukaskiej i t. d. Wykonanie jej nastąpiło obecnie mianowicie w batalionach rezerwowych Archangielska, Petrozawodzka, Ufy, Pery, Astrachanu, Tobolska, Tomka, Semipalatynska, Strzeleńska i we wszystkich batalionach kaukaskich. Dotychczas mieli pomocników tylko naczelnicy dowódcy w okręgach wojskowych: warszawskim, petersburskim i fińlandzkim. Pomocnik taki jest starszym w randze od dowódców korpusnych w okręgu i zastępuje naczelnego dowódcę w czasie jego nieobecności. Otóż teraz utworzono posady takich pomocników także dla okręgów: kijowskiego i wileńskiego. Według składu rzeczy można przypuszczać, że w każdym z rzeczonych okręgów, na wypadek wojny, jeden z tych dwu generałów, dzielących dziś pomiędzy siebie władzę naczelną, dowodzić będzie wojskami liniowymi, drugi zaś rezerwami, utworzonymi w każdym okręgu.

Ogłoszony został rozkaz ministra wojny w sprawie sformowania pięciu kadr transportowych, oraz ustawa o batalionach transportowych.

Dzienniki donoszą, iż radca miejski, Tiemer, zostanie oddany pod sąd, ponieważ wydał świadectwa handlowe w języku niemieckim, zamiast rossyjskim.

Wedle *Grazhdanina* komisya, której powierzono zredagowanie nowego kodeksu kryminalnego, między innymi postanowiła zastąpić zesłanie na Syberyę w większej części wypadków zamknięciem przestępcy w więzieniu poprawczym. Tylko w razie pewnych, określonych przestępstw, przysługiwać będzie rządowi prawo zastosowania do oskarżonego wysyłki na Sybir.

Przesłanie gabinetowe w Serbii.

Jak już wiadomo, gabinet Christicza podał się do dymisji. Z Belgradu telegrafują, iż król Milan nie dał stanowczej odpowiedzi na wniesioną prośbę o dymisję, zdaje się jednak, iż dąży do utworzenia ministrowi koalicyjnego, podczas gdy radykalni żądają ministerstwa partyjnego. Roznica zdań zdaje się głównie dotyczyć obsadzenia teki spraw zagranicznych, na którą to posadę stawiają radykalni jako kandydata Mikę Georgewicza, podczas gdy król tekę tę, niemniej tekę ministerstwa wojny i spraw wewnętrznych, złożył pragnie w ręce swoich mężów zaufania.

Wedle depeszy do wiedeńskiej *Presse*, wiele jest prawdopodobnem, iż zostanie złożonym gabinet radykalny z wyjątkiem kierownika spraw zagranicznych. W kołach radykalnych sędzą, iż król poruczy p. Tonczanowiczowi złożenie nowego gabinetu. Jako ministra skarbu wymieniają Wnicsa, jako ministra spraw zagranicznych, posła w Berlinie, Milana Christicza, a generała Gruica, lub Kostę Proticsa jako ministra wojny. Król pragnąłby złożyć tekę spraw wewnętrznych w ręce szefa sekcji, Teodorowicza, przeciw temu jednak oświadcza się stanowczo w kołach radykalnych.

Po załatwieniu sprawy gabinetowej mają nastąpić znaczne zmiany w ciele dyplomatycznym.

Sprawa ambasadora angielskiego Moriera.

W uzupełnieniu wczorajszego naszego artykułu, w którym staraliśmy się wyjaśnić początek i przebieg tyle głośniejszej dzisiaj sprawy, podajemy korespondencyjną, jaką przeprowadził spotwarzony ambasador angielski z hr. Herbertem Bismarckiem między 19 a 31 grudnia r. z.

Na pierwszy artykuł *Köln. Ztg.* z d. 16 grudnia, odpowiedział p. Morier niezwłocznie listem wysłanym do hr. Bismarcka

w dniu 19 grudnia, a domagającym się energicznie zadośćuczynienia.

List ten brzmi jak następuje:

Panie hrabio!

„*Köln. Ztg.*, którą otrzymałem w tej chwili, zawiera ohydny napaść, a między innymi i to, że ja, jako członek poselstwa w Darmstadtzie w r. 1870, zdradziłem rucho wojsk niemieckich, wydając je Bazainowi. Byłbym napaść tę traktował na równi z innymi oszczerstwami prasy niemieckiej z największą pogardą, gdybym był nie słyszał przeszłego roku, w lipcu, w Anglii jeszcze, jakobyś Wasza Ekscencya miał mówić kilku osobom, że członek niemieckiego poselstwa w Madrycie donosił o odkryciach Bazaina. Nie zrobiłem Waszej Ekscencyi tej krzywdy, żebym dawał wiarę, jakobyś Ekscencya wierzył w zmyslenie tak niedorzeczne i tak widocznie fałszywe oszczerstwo; nie dopuściłem się także względem Ekscencyi takiej obrzydliwej, iżbym pana mógł uważać za zdolnego do cynizmu tej miary, ażebyś przypuszczać, że człowiek zaszczytany przyjaźnią i zaufaniem s. p. cesarza Fryderyka, mógłby być tak nikczemnym, ażebyś przyjaźni i to zaufanie wyzyskiwał dla zdradzenia armii niemieckiej nieprzyjacielowi.

Pomimo to uważałem za stosowne napisać niezwłocznie do Bazaina, ażeby go zapytać ile jest prawdy w doniesieniu o wzmiankowanej rozmowie. Otrzymałem wyraźne zaprzeczenie, którego kopię, jakoteż list mój w odpisie, mam honor załączyć. Na podstawie tego udokumentowanego dowodu o nieprawdzie rozmowy, odwołuję się do waszej Ekscencyi, jako gentlemena i człowieka honoru, ażebyś polecił zadać kłam nikczemnemu oszczerstwu *Kölnische Zeitung* za pośrednictwem *Norddeutsche Allg. Zeitung*.

List Moriera do Bazaina, o którym wspomina p. Morier pod datą 25 lipca brzmi:

„Opowiadają w Berlinie, że wasza Ekscencya w ciągu jakiejś rozmowy z wojskowym *attaché* poselstwa niemieckiego w Madrycie powiedziałeś, jakobyś w skutek telegramu mego z Darmstadtu, w którym donosić miałem o ruchach wojsk niemieckich pod komendą następcy tronu, miał się być znajdująca w możności zaatakowania Niemców i zadania im klęsk dotkliwych. Nie mam potrzeby zapewnić waszej Ekscencyi, że nie wierzę ani na chwilę w tę sfalszowaną rozmowę, ważną jest jednak rzeczą, ażeby można przez stanowcze oświadczenie pańskie wykazać bezpodstawnosć tej legendy, która źle i dziecinnie wymyślona, jest nie mniej dla Ekscencyi jak dla mnie obraźliwą.

Odpowiedź Bazaina do Moriera z Madrytu pod d. 8 sierpnia opiewa:

„Panie ambasadorze! Z powodu nieobecności mojej w Madrycie, bawiłem bowiem dla używania kąpiel morskich gdzie indziej, nie mogłem na list Ekscencyi o rozmowie z reprezentantem wojskowym poselstwa odpowiedzieć. Nie miałem honoru znać Waszej Ekscencyi przed wojną 1870 r. ani też podczas wojny. Zaprzeczając tedy stanowcze fałszywej i pozbawionej wszelkiego prawdopodobieństwa rozmowie, przeczę oraz, żebym z kimkolwiek o czemś podobnem rozmawiał. Daruj pan, że tak źle piszę, znajdując się jednak w skutec moralnych cierpieniach, które noszę od lat dwudziestu w takim rozdrażnieniu, że nie jestem w stanie zapanować nad nerwami. Życzliwość pańska za czasów pobytu w Madrycie jest tak miłym wspomnieniem, że nigdy o tem nie zapomnę i proszę, przyjm Ekscencyo i t. d.

Odpowiedź hrabiego Herberta Bismarcka do R. Moriera z Friedrichsruhe z daty 25 grudnia brzmi:

Pismo Waszej Ekscencyi z dnia 19 b. n. miałem honor otrzymać. Ubolewam, że ani treść, ani ton tego pisma, nie mogą spowodować mnie do spełnienia dziwnego żądania Waszej Ekscencyi, ani nie pozwalają wystąpić z wytkniętymi mi stanowiskiem urzędowem granic względem prasy niemieckiej. Przyjmij Ekscencyo i t. d.

Korespondencya zakończająca powyższą wymianę listów R. Moriera, wystosowana do hr. Bismarcka pod d. 31 grudnia, brzmi:

„Mam honor zawiadomić Waszą Ekscencyę o odebraniu listu z daty świątecznej Bożego narodzenia, jako odpowiedzi na mój list z 19-go b. m. i przedstawić, że skoro pan nie zgadzasz się publicznie albo prywatnie oświadczyć się przeciw potwornemu oszczerstwu o zdradzie armii następcy tronu, popełnionej dla marszałka Bazaina, ani też nie chcesz moich dowodów, w celu odparcia tego, ogłosić, to nie pozostaje mi nic innego, jak ogłoszenie naszej korespondencyi. Czy bowiem oparte na czem, czy bezpodstawnie, dość, iż jest powszechnem przekonaniem, że berliński korespondent *Köln. Ztg.* otrzymuje informacje ze źródeł urzędowych, i sam czyni, co uważa za najodpowiedniejsze, ażeby wywołać wspomniane wrażenie, gdyż powołał się na tajne i urzędowe źródła. Nie twier-

dzę, że podzielałam to przekonanie, ale dość na tem, jeżeli opinia podobna jest powszechną. Jestem zatem zmuszony, że względem państwa odmówię w piśmie Waszej Ekscencyi, odwołać się do tej opinii publicznej, którą wyzyskał mój anonimowy oszczerca. *Postscriptum.* Nie mam wcale zamiaru uwzględniać kiedykolwiek wycieczek *Köln. Ztg.* lub jej podobnych dzienników; o zaprzeczenie postarała się z góry przez niedorzeczność najświeższego oszczerstwa, które dyskredytuje wszelkie w przyszłości oczernienia, przeciw mnie wymierzona.

W dalszym ciągu oświadcza *Köln. Ztg.*, że sir Morier nie osłabił wcale zarzutów i podejrzeń; że list Bazaina napisany został na natarczywe żądanie, że napisany jest tak, jakby go pisał Anglik, a nie Francuz, to jest, stylem bardzo wadliwym, jakiegoby Bazaine użyć nie mógł, i że były marszałek francuski położył tylko swój podpis na tym akcie.

„Dla nas — oświadcza *Köln. Ztg.* — pozostaje kwestya winy Moriera otwartą. Ton jego listów do hrabiego Herberta Bismarcka mniej jest zgodny z pełnem godności zdumieniem dotkniętej niewinności, która stara się rozbroić oskarżyciela, a więcej natomiast ma podobieństwa do wulkanicznego wybuchu grubiaństwa, które się zawsze objawia u ludzi, przeświadczonych o swojej winie“.

KRONIKA

Lwów 8 stycznia.

— J. E. Pan Namieśnik Kazimierz

hr. Badeni zwiadał dziś, wraz z Małżonką, o godzinie 11 przed południem, wystawę Instytutu Stauropigijskiego. Dostojnych Gości przyjął w wstępu na Wystawę i oprowadzał prof. dr. Szaraniewicz, udzielając szczegółowych wyjaśnień, przyczem był także obecny bawiący w mieście naszym profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego dr. Maryan Sokołowski. Profesorowi Szaraniewiczowi towarzyszyła i dopomagała w tej czynności ruska młodzież uniwersytecka. Państwo Namieśnikowstwo z wielkiem zajęciem przyglądali się wystawionym cennym zabytkom i przeszło godzinę zabawili na wystawie. Wychowawcy bursy ruskiej odspiewali choralnie „*Mnohaja Lita*“ na cześć Dostojnych Gości, a prof. dr. Szaraniewicz złożył J. E. Panu Namieśnikowi w darze jubileuszową książkę pamiątkową Instytutu Stauropigijskiego.

— O stanie zdrowia pani Duna-jewskiej, małżonki J. E. p. Ministra skarbu, otrzymał *Czas* w ciągu dnia wczorajszego następującą uspokajającą wiadomość z Wiednia: Telegram o niebezpiecznej chorobie płucnej a zarazem zapaleniu płuc p. Ministrowej Duna-jewskiej, wybuchłej ostatniego grudnia, możemy uzupełnić względnie pomyślną wiadomością, że dzięki staraniom dr. Scholza i prof. Nothnagla, niebezpieczeństwo, zdaje się, zostało zażegnanem. Na wiadomość o chorobie przysyłali pytania o stan zdrowia: Najd. Arcyksiężę Karol Ludwik z dostojną Małżonką Arcyksiężną Maryą Teresą, Najd. Arcyksiężęta Ludwik Wiktor i Albrecht. Dowiadywała się o przebiegu choroby także hrabina Tarouca, ochmistryni Najd. Następny tronu Arcyksiężnej Stefani, wszyscy Ministrowie i wiele osób znakomitych.

(m) Akcyę przedwyborczą, mającą na celu wybór nowej Reprezentacyi m. Lwowa na trzyletni okres, zainaugurowało wczoraj I. walne zgromadzenie wyboroów, którego przebieg był bardzo burzliwy. Sala ratuszowa i obie galerye w niej się znajdujące były do tego stopnia przepełnione publicznością, że musiano potwierdzić przyległe apartamenty dla napływu świeżego powietrza i pomieszczenia przybyłych. Zgromadzenie zgaił dr. Roszkowski, którego też przez akklamacyę wybrano przewodniczącym. Jak zawsze przed wyborami do Rady miejskiej, tak też i tym razem pojawiła się surowa krytyka ustępującej Rady, a zarazem przedłożono program, opracowany przez złączone komitety p. t. „Związek“, na wypadek, jeżeli skład Reprezentacyi miejskiej zmieni się *in capite et membris*. Program ten wywołał bardzo ożywioną i bardzo niespokojną dyskusję, w ciągu której z drugiej strony dowodzono, że znaczna część postulatów zawartych w programie została już spełnioną, albo też znachodzi się w stadium urzeczywistnienia, albo wreszcie jest niewykonalną dla braku odpowiednich funduszy. Długie i nużące rozprawy wywołały poruszone w programie kwestye podniesienia przemysłu, handlu, rękodziel i t. d. przez założenie miejskiej instytucji pożyczkowej, dalej założenie miejskiego zakładu zastawniczego, założenie domu przymusowej pracy, zakładu dla nieuleczalnych chorych, organizacyę policji miejskiej itd. W końcu przystąpiło zgromadzenie do wyboru obszerniejszego komitetu przedwyborczego. Zostali wybrani pp:

Aksentowicz Julian, kanonik. Baczewski Józef Adam, właściciel fabryki. Ks. Baczowski Aleksander, rektor seminarium. Badowski Józef, złotnik. Bałaban Józef, radca. Baranowski Mieczysław, inspektor szkół. Dr. Barącz Roman,

lekarz. Bardasz Ferdynand, kupiec. Barszczewski Tomasz, rzeźnik. Bauman Mojżesz, kupiec. Beiser Jakób, aptekarz. Bełza Władysław, literat. Bielański Bolesław, urzędnik Banku hipotecznego. Dr. Blumenfeld Józef, notaryusz. Borkowski hr. Jerzy, właściciel realności. Dr. Byk Emil, adwokat. Dr. Ciesielski Teofil, profesor uniwersytetu. Ciuchciński Stanisław, blacharz i właśc. realności. Cossa Emil, radca mag. Czajkowski Damian, właściciel księgarni. Czapeczyński Piotr, kupiec i kuśnierz. Czerniecki Józef, rękawicznik. Czerny Antoni, starszy radca rachunkowy. Dr. Czyżewicz Adam, lekarz i właściciel realności. Dormus Ferdynand, urzędnik kolei Karola Ludwika. Dorożewski Napoleon, radca finans. dyrekcji. Dubrowski Adolf, krawiec. Duniewicz Edmund, radca sądowy. Dymet Michał, kupiec i właściciel realności. Dr. Dziędzielewicz Antoni, adwokat. Dziński Alfred, kupiec. Etinger Izaak Aron, rabin. Früauff Wojciech, tapicer. Gall Emanuel, budowniczy. Dr. Gerstmann Teofil, radca szkolny. Getritz Aleksander, introligator. Głodziński Franciszek, krawiec. Dr. Goldmann, poseł na Sejm kraj. Gołańdrz, budowniczy. Gorecki Wincenty, inżynier. Górski Paweł, kupiec. Dr. Gottlieb Henryk, adwokat. Graf Emil, pastor ewangelicki. Gross Ferdynand, cukiernik. Dr. Gross Karol, lekarz. Dr. Gryziecki Feliks, profesor uniwersytetu. Heppel Edward, inżynier. Horowitz Samuel, kupiec i właściciel realności. Ihatowicz Jan, fabrykant perfumeryi. Ks. Ilnicki Bazyli, radca szkolny. Jahl Ignacy, fryzjer. Janowicz Krzysztof, restaurator. Janowski Józef K., architekta. Kędziński Zygmunt, budowniczy. Kiselka Karol, przemysłowiec i wł. realności. Klimowicz Jan, ogrodnik i właściciel realności. Kobielski Franciszek, restaurator i właściciel realności. Kochanowski Andrzej, aptekarz. Kordys Franciszek, krawiec i wł. realności. Kosiuk Franciszek, dyrektor szkoły. Kosteki Maciej, cukiernik. Krasucki Mikołaj, urzędnik i wł. realności. Kretowicz Piotr, prof. weterynaryi. Dr. Krosiński Włodzimierz, adwokat. Dr. Króćwicz Jęzoga, lekarz. Kunicki Antoni, budowniczy. Kuźniewicz Wincenty, budowniczy. Landes Nehemiasz, dyrektor szkół. Lang Justyn, sekr. Tow. kred. ziem. Lewicki Jakób, właśc. realn. i dyr. asek. Dr. Lilien Edward, prawnik. Dr. Littich Aleksander, weterynarz kraj. Longchamps Franciszek, urzędnik kolejowy. Dr. Loewenstein Bernard, kaznodzieja. Łukawski Wojciech, właściciel realności. Machajski Edward, kupiec. Majer Natan, piekarz. Makarewicz Romuald, sekretarz Tow. leśnego. Malinowski Wiktor, radca pocztowy. Dr. Małecki Antoni, profesor uniwersytetu. Dr. Marchwicki Zdzisław, dyrektor banku. Markheim Maurycy, urzędnik banku hipotecznego. Markiewicz Stanisław, kupiec. Marszałek Franciszek, powroźnik. Dr. Maryjański Aleksander, adwokat. Matyaszewski Piotr, kowal. Ks. Mazurak Andrzej kanonik. Michalski Michał kowal. Mikolasch Juliusz, przemysłowiec. Miłaszewski Ignacy, zegarmistrz. Mochnacki Edmund, prezydent miasta. Monné Michał, cukiernik. Niemczynowski Stan., krawiec, poseł do R. państwa. Dr. Ogonowski Aleksander, profesor uniwersytetu. Dr. Ostaszewski-Barański K., redaktor. Ks. Pawłowski Mikołaj, proboszcz św. Anny. Peredjatkiewicz Jędrzej, cieśla. Piątkowski Franciszek, właściciel realności. Piepes Jakób, aptekarz. Dr. Piętań Leon, rektor uniwersytetu. Podłowski Adolf, rzeźnik. Pohlman Emil, urzędnik kolei Karola Ludwika. Południowski Adolf, rzeźnik. Dr. Popiel Juliusz, adwokat. Prugar Marcjan, stolarz. Przybylski Karol, restaurator. Dr. Radziszewski Bronisław, profesor uniwersytetu. Ramuż Ludwik, architekt. Rewakowicz Henryk, redaktor. Riedl Edmund, kupiec. Dr. Roszkowski Gustaw, prof. uniwersyt. Rudkowski Jan, inż. telegr. Russman Ignacy, kupiec. Dr. Samolewicz Zygmunt, dyr. gimn. Dr. Schaff Szymon, adwokat, wł. realn. Schajer Karol, kupiec. Schmitt Mieczysław, redaktor. Schuster Dymitr, szewc. Sembratowicz Mikołaj, introligator. Silbermann Adolf, piekarz. Sklepiński Karol, aptekarz. Słoniński Władysław, dyr. kolei państw. Soleski Józef, prof. szkoły realn. Sokal Henryk, bankier, wł. realn. Sthal Henryk, inżynier. Stokowski Apolinary, emeryt. urzędnik. Dr. Stroyowski Edward, lekarz. Stroner Adolf, radca magistratu. Strzelbicki Kazimierz, starszy radca magistr. Swisterski Wiktor, stolarz. Syroczyński Leon, inżynier górniczy. Dr. Szaraniewicz Zygor, profesor uniwersytetu. Thom Leon, właściciel młyna parowego. Tranda Edward, urzędnik Wydziału krajowego. Tyniecki Włodzimierz, profesor szkoły lasowej. Urbański Aureli, urzędnik Wydziału krajowego. Vetter Michał, stelmach. Wachnianin Anatol, profesor gimnazjalny. Walichiewicz Michał, rymarz. Walewski Leon, inżynier kolejowy. Dr. Wasowicz Dunin Mieczysław, chemik. Weich Szymon, ślusarz. Welichowski Jan, urzędnik Tow. kred. ziemsk. Wigłowski Lubin, kontrolor pocztowy. Ks. Wieliczko Jan, kanonik. Dr. Witz Herman, lekarz. Zacharzewicz Julian, profesor Politechniki. Żebrowski Tadeusz, radca rachunkowy. Dr. Zgórski Alfred, dyrektor Banku krajowego. Zima Franciszek, dyrektor Kasy oszczędności.

Bal na korzyść kolonii leczniczej w Rymanowie odbędzie się już stanowczo we wtorek d. 5. lutego, w salach kasyna miejskiego. Zaproszenia rozesłane zostaną w tych dniach. Prokurator przyjął pani marszałkowa hr. Zofia Tarnowska i hr. Anna z Działyńskich Potocka z Rymanowa. Do ścisłego komitetu

wykonawczego należą jako prezes hr. Henryk Skarbek, jako sekretarz hr. Jan Potocki, jako skarbnik dyrektor Władysław Zontak, a jako członkowie pp. Emil Brajer, Zygmunt Fryling, Marceli Harasimowicz, Zygmunt Jasiński, dr. Emil Mercezyński, dr. Władysław Ostrożyński, dr. Gustaw Roszkowski i Władysław Słoniński. Na gospodarzy dotychczas zaproszeni zostali pp. hr. Tadeusz Dzieduszycki, Władysław Kłosowski, ks. Andrzej Lubomirski, dr. Antoni Małeczki, prezydent miasta Mochnacki, rektor dr. Piętań, Oktaw Pietruski, Franciszek hr. Potulicki, hr. Włodzimierz Russocki, prezydent sądu wyższego Simonowicz, marszałek hr. Jan Tarnowski, Julian Zacharzewicz. Funkcje gospodyń rządziły przyjął następujące panie: Abrahamowiczowa Dawidowa, Brajerowa Emilowa, Balcerowa Oswaldowa, Brunicka hr. Konstantowa, Czyżewiczowa Adamowa, Dymetowa Michałowa, hrabina Dzieduszycka Włodzimierzowa, hrabina Dzieduszycka Tadeuszowa, pułkownikowa Dylewska, Dukietowa Józefowa, Dembowska Zygmuntowa, Gubrynowiczowa Władysławowa, Gniewosowa Włodzimierzowa, Gniewosowa Antonina, Hochbergerowa Julianowa: Jabłonowska Romanowa, Janowska Ferdynandowa, Janowiczowa Aleksandrowa, Jasińska Zygmuntowa, Kłosowska Władysławowa, Kosińska Pawłowa, Kniaźnińska Zygmuntowa, Komornicka Stanisława, Kozłowiecka Czesława, Krechowicka Adamowa, Langie Tadeuszowa, Laskowska Kazimierzowa, księżna Lubomirska Andrzejowa, Morawska Władysławowa, Młodnicka Karolowa, Małeczka Antonina, Mochnacka Edmundowa, Małachowska Godzimirowa, Moszyńska Adolfowa, Noskowska, Ostaszewska Teoflowa, Ostrożyńska Władysławowa, Pawlikowska Antonina, Piętańkowa Leonardowa, Podlewska Edwardowa, hr. Potulicka Franciszkowa, Pańkowska Kazimierzowa, Piłatowa Tadeuszowa, Popielowa Julianowa, Padewska z Baczewskich, Roszkowska Gustawa, hr. Russocka Włodzimierzowa, hr. Skarbkowa Henrykowa, Starkowa Juliuszowa, Spilmanowa Józefowa, Syroczyńska Leonowa, Sklepińska Karolowa, Słonińska Władysławowa, Stollowa Sawicka, Sawczyńska Zygmuntowa, Simonowiczowa prezydentowa, Semilska Teobaldowa, Tillowa, Ernestowa, Wendrychowka Eugeniuszowa, Wiktorowa Kazimierzowa, Zacharzewiczowa Julianowa, Zdańska Franciszkowa, Zaluska hr. Michałowa, Zontakowa Władysławowa. Spodziewać się należy, że dochód uzyskany z tego balu będzie bardzo znaczny ze względu na cel szlachetny. Lecznica kolonia rymanowska istnieje od r. 1886 i z każdym rokiem rozwija się dzięki staraniom hrabiny Potockiej z Rymanowa. p. Włodzimierza Gniewosza, prof. Żuńskiegoskiego, dyrektora Zontaka i dr. Dukiety. W r. 1886 należało do tej kolonii 28 chłopców i dziewcząt, uczęszczających przeważnie do szkół niższych, w r. 1887 było 36 dzieci, a w roku 1888 50 dzieci. Wydatki na kolonję wynosiły w 1886 r. 937 zł. 37 ct., w 1887 r. 1062 zł. 46 ct., a w 1888 r. 1700 zł. 39 ct. Na budowę własnego domu kolonii leczniczej zebrano dotychczas 3.300 zł. W projektowanym własnym zabudowaniu korzystać będzie mogło z kuracji w ciągu lata (w dwóch sezonach) przynajmniej 120 dzieci. Towarzystwo krajowe „leczniczych kolonii wakacyjnych“, skoro zapewni byt trwały kolonii rymanowskiej, której pierwszym warunkiem jest własny budynek, podejmie usiłowania celem założenia podobnych kolonii w innych zakładach kąpielowych w Galicji. Zaczęto od wód jodowych w Rymanowie, gdyż skrofuły, to najpowszechniejsza plaga, trapiąca dzieci nasze. Nieuleczone zaważają, stają się one przez swą dziedziczność przyczyną zwyrodnienia całych pokoleń.

Na wieczorku Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczy Wszechnicy lwowskiej, który odbędzie się dnia 12 b. m. w salach kasyna miejskiego, rządziły przyjął obowiązek gospodyń następujące panie: Aulichowa, Balcerowa, Bachowa, Baranowska, Benoniowa, Blumenfeldowa Adolfowa, Czyżewiczowa, hr. Dzieduszycka, Dzińska, Dymetowa, Dylewska, Frankowa, Frenklowa, Frenklowa Rozalia, Gayełowa, Gostyńska, Gorecka, Gromanowa, Janowiczowa, Konopacka, Kopecka, Kubińska, Kierekiarto, Librewska, Lamowa, Lilienfeldowa, Longchampsowa, Mochnacka, Mecherzyńska, Moszyńska, Niedzielska, Parnassowa, Riegerowa Zygmuntowa, Roszkowska, Reissowa, Rużiczkowa, Sawczyńska, Stachowicz-Grekowa, Syroczyńska, Topolnicka, Wajglowa, Weiglowa.

Wydział kasyna miejskiego zawiadamia pp. członków, że programem zabaw na dzień 12 b. m. zapowiadany koncert, odbędzie się w niedzielę, dnia 13 b. m.

Repertuar teatralny. Dziś „Żydówka“, opera w 5 aktach Halevy'ego. Debiut panny Pawlikówny. — Jutro, we środę, po raz drugi „Wielka Margłownia“, komedia w 5 aktach Ohneta. — We czwartek „Błazen królewski“, operetka w 3 aktach Müllera. Pierwszy występ pani Adolfiny Zimajer. — W piątek, na uczczenie jubileuszu Karola Brzozowskiego daną będzie jego tragedia „Malek“. — W sobotę „Faust“. Pierwszy gościny występ pani Kupferberger, śpiewaczki nadwornej opery wiedeńskiej.

Z teatru. Dyrekcja teatru zaangażowała na dwa lata panią Zimajer z córką. Pierwszy występ pani Zimajer we czwartek.

W przyszłą środę, jako w dzień premier, daną będzie komedia p. Adolfa Walewskiego pod tytułem „Koniki polne“.

Ks. prałat Spithal, kanonik katedralny krakowski, jak donosi *Czas*, zapadł ciężko na zdrowiu.

Z obserwatorium c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 8 stycznia 1889. Baromet opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe mieliśmy wiatr przeważnie południowy, niebo w części zachmurzone, powietrze miernie wilgotne.

Średnia temperatura doby była -7.3°C , najwyższa -3.6°C , najniższa -10.6°C dziś nad ranem.

Wczoraj i dziś rano mgła.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się nad morzem; zwyżka 780 do 775 mm. nad Siedmiogrodzkiem; zniżka drugorzędna w Islandyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza był dziś o godzinie 9 rano 767 mm.

Prognoza na dobę następną od godziny 12 dnia 8 stycznia b. r.: Wiatr przeważnie południowy, średnia temperatura doby około -6°C , niebo w części zachmurzone a powietrze miernie wilgotne, opadu nie będzie. Rano mgła.

Na zakup rumfordzką złożono w handlu p. J. Drexlera i Synów, plac kapitulny l. 2, od dnia 24 grudnia 1888 r. do dnia 5 b. m.: pp. Kielanowski 10 zł., A. R. 1 zł., X. Z. 1 zł., H. J. 1 zł., pani baronowa H. B. z Berezińcy 5 zł., hr. B. z Kołtowa 30 zł., p. B. z Kołtowa 20 zł., pani Józefa T. 2 zł., p. J. M. 2 zł.; razem 72 zł. Rozdano od dnia 27 grudnia 1888 r. do dnia 5 b. m. 1250 porcji zupy i 1250 porcji chleba.

Pożar w gminie Czerkasach, pow. lwowskiego, zniszczył budynki gospodarce z zapasami pięciu włości, z których trzej były częściowo ubezpieczeni. Przyczyną ognia nie sprawdzono. — W Mokrzymowiu, pow. tarnobrzegskiego, pogorzało pięciu gospodarzy, których stratę obliczono na 1437 zł. Trzej pogorzeley byli ubezpieczeni. Nieostrożność była przyczyną nieszczęścia. — W Uciszkowie, pow. złoczowskiego, z niewiadomej przyczyny wybuchł ogień, który zniszczył do szczytu 10 zabudowań włościńskich. Szkoła nie była ubezpieczona. — Na obszarze dworskim w Żelcu, pow. żółkiewskiego, spłonęła gorzelnia oraz inne budynki gospodarskie. Stratę oceniono na 300.000 zł. Ogień powstał z powodu nieostrożności robotników. — W Żywiecu spalił się tartak wodny J. Hoffmana z całym wewnętrznym urządzeniem. Ubezpieczona szkoda 11.000 zł. I w tym wypadku nieostrożność robotników była powodem pożaru. Winięci pociągnięto do odpowiedzialności.

Nieznajomego z nazwiska i pochodzenia izraelitę napotkano dnia 24 grudnia w bożnicy w Chodorowie, powiatu bórckiego, śpiącego pod piecem. Stróż miejscowy odprawił go do mieszkania Elli Königa, dzierżawcy łaźni, gdzie przez dwa dni przebywał i dnia 26 grudnia zakończył życie, według orzeczenia lekarza miejscowego w skutek wycieńczenia sił. O pochodzeniu jego tyle tylko zdołano się dowiedzieć, że miał on pochodzić z Marmaros na Węgrzech, że się nazywa Azmil, ojciec jego Mojżesz, żona zaś Rachel i że jest ojcem trójga dzieci.

Pomnik Rejtana. Muzeum Narodowe otrzymało w tych dniach za pośrednictwem prezydenta miasta Krakowa kosztowny dar od osoby, nie życzącej sobie być wymienioną. Dar ten jest jednak tego rodzaju, że zarząd Muzeum szukać będzie zmuszonym pomocy Rady miasta, w celu pomieszczenia go na placu publicznym. Jest to monument z żelaza, wykonany w myśl uczczenia pamięci wielkiego obywatela Rejtana. Zbudowany w stylu gotyckim mieści w sobie kolosalny biust bohatera i ma całkowitą wysokość 20 łokci polskich, przy szerokości podstawy 4 łokcie 6 cali. Otacza całość szereg gotyckich słupków, powiązanych łańcuchami. Ofiarodawca nadesłał już do Krakowa wszystkie części składowe pomnika i jego kraty, niewątpliwie więc wkrótce zyska miasto nową ozdobę jednego ze swych placów, gdzie ustanowiony będzie ten pomnik, własnością Muzeum Narodowego będący.

Krew na scenie. Podczas przedstawienia dramatu *Goetz von Berlichingen* w teatrze nadwornym, artysta Hartmann tak niezręcznie złożył się szpada, że zranił dość ciężko w głowę kolegę Arnsburga.

Mierzwiński przybył w tych dniach do Warszawy. Artysta powraca z objazdu Szwecyi i Norwegii; ostatni występ miał w Rydze, złąkę już bezpośrednio przybył do Warszawy. Przyjechał koleją petersburską o godzinie 7 wieczorem, a już o 8 był w teatrze Wielkim na przedstawieniu „Zuci“. Znakomity śpiewak w ostatnich czasach zmienił się nieco; zeszczupłał trochę, a przez to wyraz twarzy mu złągodniał. Głos — jeśli to było możliwe — nabrał jeszcze większej dźwięczności, a jednocześnie dziwnie łagodności i słodyczy w mezza voce.

Straszliwe trzęsienie ziemi, według depeusz zaatlantycznych, dnia 5 b. m., w republice środkowo-amerykańskiej Costarica

i Alaguela, zniszczyło wiele domów i kościołów. Przeszło sto osób zabitych, mnóstwo rannych.

Pomiędzy brylantami, skradzionemi przez niewydłanych jeszcze rabusiów z willi c. k. ambasadora hr. Deym na przedmieściu Bournemouth w Londynie, znajdowała się kolia perłowa wartości 18.000 zł., brylantowe ubranie głowy wartości 7.200 zł., oraz liczne inne kosztowności i jeden wysoki order ambasadora w czerwonym puzderku. Ogólna szkoda wynosi przeszło 36.000 zł.

Morderca z Whitechapel. Z Londynu donoszą, że szef tamtejszej policji wyprawił sześciu tajnych agentów do Ameryki, gdzie się ma ukrywać obecnie „Jack rozpruwacz“. Jednocześnie donoszą depeze, że w Glasgowie schwytano na gorącym uczynku zbrodniarza, mordującego dziewczynę. W Yeobridge znaleziono dziesięcioletnią dziewczynkę zamordowaną i pociętą w sztuki.

Nieustająca wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Wielki koncert na dochód „przytłuku dla nieuleczalnych“ zgrupował w niedzielę niezwykle liczną publiczność do sali „Sokoła“. Program koncertu ułożony popularnie, jakoteż i pierwszorzędne imiona wykonawców, były tym razem skuteczną siłą przyciągającą. W dziale wokalnem prócz imponujących produkcji chóru „Lutni“ z towarzyszeniem orkiestry, słyszeliśmy też dwa numery prawdziwie popisowe, śpiewane z brawurą i artystem przez pannę Hellerównę. Koncert fortepianowy Mendelsohna miał biegłą i uzdolnioną wykonawczynią w osobie pani Posselt-Frenkel jak również doskonałego dyrygenta w p. Bacho, którego orkiestra ponadto wystąpiła wczoraj z dwoma numerami nadzwyczaj udanymi. Publiczność przyjmowała wszystkie produkcje nader gorąco, najwiękším jednak powodzeniem, obok p. Miry Heller, cieszyli się p. St. Pysznik i p. Frenkel, których znakomita deklamacja całą publiczność serdecznie ubawiała. Między innymi wierszykami wypowiedział p. Frenkel po raz pierwszy Rodocia „Intermezzo przedwborcze“, rzecz okolicznościową bardzo dowcipną. Nieustające oklaski i wywoływania nagrodziły sympatyczną parę artystów. Kierownictwo artystyczne koncertu tego prowadził p. St. Niewiadomski.

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** * Targ zbożowy.*** Dnia 8 stycznia 1888 r.

Lwów, pszenica 640 do 730, żyto 530 do 575, jęczmień browarny 550 do 7—, owies 550 do 6—, groch 650 do 10—, wyka 525 do 575, rzepak 1250 do 1350, lnianka —, konieczyna czerwona 50— do 62—, konieczyna biała 40— do 48—, konieczyna szwedzka — do —.

Tarnopol, pszenica 625 do 720, żyto 510 do 535, jęczmień browarny 550 do 650, owies 525 do 585, groch 6— do 10—, wyka 5— do 560, rzepak 1260 do 13—, lnianka —, konieczyna czerwona 50— do 60—, konieczyna biała 40— do 47—, konieczyna szwedzka — do —.

Podwołoczyska, pszenica 610 do 710, żyto 510 do 550, jęczmień 520 do 650, owies 516 do 575, groch 6— do 10—, wyka 5— do 550, rzepak n. 12— do 1330, lnianka — do —, konieczyna czerwona 50— do 60—, konieczyna biała 37— do 53—, konieczyna szwedzka — do —.

Czerniowce, pszenica 685 do 740, żyto 470 do 515, jęczmień 5— do 675, owies 5— do 550, groch 440 do 9—, wyka 410 do 480, rzepak 10— do 1115, lnianka — do —, konieczyna czerwona 35—, do 43—, konieczyna biała 31—, do 35—, konieczyna szwedzka — do —, tymotka 20— do 30.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Cmiel od — do — zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie. Okowita gotowa za 10 000 litrów pro loco Lwów 1460 do 15— zł. Usposobienie spokojne. Zbyt produktu utrudniony.

*) Przedruk wzbroniony.

Wiedeń, 7 stycznia. (Telegram Gasty Lwowskiej).

Na wczorajszy targ przypędzono bydła rzeźnego 3407 sztuk opasowego i 770 sztuk chudego. Razem 4183 sztuk.

Pomiędzy temi z Galicyi przypędzono 239 sztuk opasowych, 60 sztuk chudych; z Bukowiny 77 sztuk opasowych.

Ogółem przypędzono o 508 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia, z samej Galicyi zaś 266 sztuk więcej niż zeszłego tygodnia.

Tendencja zakupna była dość słaba. Ceny w porównaniu z zeszłotygodniowemi spadły o 50 ct. do 1 zł.

Nie sprzedano 38 sztuk.

Płacono: galicyjsko-bukowińskie woły opasowe po 49 do 54 zł., za towar przedni po 55 do 56 zł.; węgierskie woły opasowe po 48 do 58 zł., za towar przedni po 59 do 62 zł.; z innych krajów koronnych po 50 do 58 zł., za towar przedni po 59 do 62 zł., wyjątkowo 63 zł.; krowy po 50 do 55 zł., stadniki po 51 do 62 zł. za centnar metryczny.

Bydło chude 20 do 112 za sztukę.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjmował przedwczoraj o godzinie 10 przed południem na osobnym posłuchaniu prezesa gabinetu węgierskiego Tiszę; posłuchanie trwała całą godzinę.

P. Tisza po audyencji u Najj. Pana konferował najpierw z baronem Albertem Rotschildem następnie z prezesem gabinetu hr. Taaffe i p. Ministrem skarbu dr. Du-najewskim, a poprzednio z p. Ministrem hr. Kalnoky i szefem sekcji Szögyenyim.

P. Minister udał się wieczorem do Pesztu.

Z Wiednia donoszą, iż *attaché* wojskowy tamtejszej ambasady rosyjskiej, Zujew, który w tych dniach powrócił z urlopu, zapewnia, że car jest najzupełniej pokojowo usposobiony, a co do Austrii oświadczył wyraźnie, iż przekonał się, że mocarstwo to w ogóle, zwłaszcza na Wschodzie, lojalnie, otwarcie postępuje; car żadnego nie żywi żalu ani podejrzenia, i pragnie utrzymania i nadal najlepszych stosunków.

Ambasador niemiecki w Londynie, hr. Hatzfeld, powołany został do Friedrichshu uje w sprawach afrykańskich. Jak zapewniają z Berlina, ks. Bismarck stara się gorąco utrzymać z Anglią jak najlepsze stosunki i postępować w sprawie kooperacji na wschodnio-afrykańskich wybrzeżach wedle jednolitego planu.

Książę Bismarck miał podobno oświadczyć, że sprawa kolonij zamorskich inny zupełnie wzięła obrót, niż się tego spodziewał i niż sobie tego życzył; że obecny obrót jednakże wymaga wiele ofiar i wiele pieniędzy, a zysku i zaszczytu Niemcom prawdopodobnie nie przyniesie. Tyle pewna, że kanclerz warunkowym tylko jest zwolnieniem idei zamorskiej kolonizacji, w przeciwnieństwie do obecnego cesarza Wilhelma II i sekretarza stanu hr. Herberta Bismarcka. Książę kanclerz jedyną możliwość podtrzymania raz przedsięwziętych kroków widzi w zgodzie z Anglią, i zdą pomimo pewnej niechęci młodego monarchy do tego mocarstwa, przeprowadził ów traktat blokady z Anglią, którego publikacja przed kilku tygodniami tak niespodzianie nastąpiła.

Powrót księcia Bismarcka do Berlina nastąpi, jeżeli zdrowie mu posłuzży, podobno około połowy b. m. Zamierza on osobiście wziąć udział w obradach parlamentu nad kwestyą wschodnio-afrykańską, o której też prawdopodobnie mówiono na ostatniej konferencji, jaką odbył cesarz Wilhelm w sobotę z hr. Herbertem Bismarckiem.

Duchowieństwo w Wrocławiu zainicjowało protest przeciw postanowieniu władz śląskich, które nakazują, aby dzieciom bez wyjątku udzielano przygotowania do spowiedzi i komunii wyłącznie w języku niemieckim.

Brukselski *Nord* poczynając coraz optymistyczniej zapatrywać się na widoki trwałego pokoju, przepowiadając utrzymanie pokoju z pewnością na rok 1889. Winstoneon Serbii zakończenia przesilenia konstytucyjnego i chwali zarazem spokojne stanowisko, jakie prasa austriacka w ciągu przebiegu tej sprawy zachowywała. Nagany zachował *Nord* dla samego tylko króla Milana, którego zaczepia z dwóch powodów: raz że się z królową Natalią obszedł, jak Napoleon I. z Józefiną, a skupużynie traktował *à la Louis XIV.*

W sprawie ambasadora Moriera powiada *Nord*, że ani o prawdziwo-

ści słów majora Deinesa, ani o szczerości zaprzeczeń Moriera wątpić nie można. Bazine musiał się pomylić w osobach, od których go doszły pomienione zawiadomienia; życzyliby zaś należało, aby położył jak najspieszniej kres polemice angielsko-niemieckiej, któraby mogła doprowadzić do smutnych następstw.

Z Belgradu dochodzi następująca depesza prywatna: Król Milan odbywa ciągle konferencje z przywódcami wszystkich stronniectw. Obecnie jeszcze nie ma potrzeby spieszyć się z rozstrzygnięciem kwestyi zmian w gabinecie.

Orleanistowski *Gaulois* zwraca uwagę, że tego roku podczas audyencji noworocznej nuncjusz papieski po raz pierwszy wymienił republikę. Z tego powodu wyraża *Gaulois* domysł, iż są intencje przejednania zupełnego Stołcy świętej z republiką i jej rządem, i że istnieją osobiste usiłowania prezydenta republiki i jego małżonki, ażeby uspokoić obawy tych, którzy mniemali, że republika niezdolna jest do tolerancji religijnej.

Jeden z publicystów francuskich poświęca z okazji refleksyj noworocznych artykuł, w celu napiętnowania hasel: „Wojna republice! wojna przeciw Prusom!” Hasła te poczytuje za nadużycie wyrazów i tak dalej radzi postąpić w nowym roku: „Wyrzucmy słowa a nie rzecz samą, a Francya będzie uratowana. Nie republika i nie Prusy doprowadziły nas do stanu, w którym się znajdujemy. Jest to dziecinna przesada Francuzów, że prześladowają jako widma formę republiki i Prusy. Ażeby zwalczać wyraz „republika“, zapędzono wszystkie nasze rządy w ramiona lewego centrum, na lewicę, a w końcu w obóz najskrajniejszej lewicy, tak, że obecnie doszliśmy aż do komun. Również zajęcie Alzacji i Lotaryngii przez Prusy nie może być poczytane za przyczynę niemożności podniesienia się Francyi. Niedorzeczna to legenda o odwecie pozwoliła Bismarckowi pomnożyć swoje wojska, skupić dokoła siebie niemieckie państwa i zawrzeć przymierza, które stawia całą Europę przeciw nam.“

Według najświeższych doniesień z Paryża, kongres republikański, który ma postawić kandydata przeciw Boulangerowi nie zebrał się w liczbie zbyt imponującej. Głosowało tylko 370 wyborców. Z powyższych głosów otrzymał Jacques, prezydent rady generalnej Sekwany 234 głosów; Hovelacque 69 głosów, Vacquerie 58 gł., a głosów kilka było rozstrzelonych.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 8 stycznia. Najj. Pa n nadał docentowi prywatnemu przy uniwersytecie lwowskim dr. Semkowiczowi tytuł nadzwyczajnego profesora uniwersytetu.

Wiedeń, 8 stycznia. „Dziennik rozporządzeń wojskowych“ donosi: Najj. Pan udzielił komendantom korpuśnym generał-porucznikom: hr. Gruenne, baronowi Szveteneyemu i Braumillerowi godność tajnych radców.

Wiedeń, 8 stycznia. Deputacja pułku rosyjskiego, którego właścicielem jest Najj. Pan przybyła tutaj pod przewodnictwem jednego z generałów celem złożenia Monarsze życzeń pułku z okazji 40 letniego jubileuszu panowania.

Wiedeń, 8 stycznia. *Wiener Ztg.* donosi: C. k. poseł w Rio-Janeiro baron Seiller został przeniesionym do szwajcarskiego Berna a hr. Rudolf Welsersheimb zamianowany posłem przy dworze brazylijskim.

Wiedeń, 8 stycznia. (Tel. prywatne.) Komisya wojskowa Izby panów ukończyła dziś obrady nad ustawą wojskową.

Wiedeń, 8 stycznia. (Tel. prywatne.) Ministerstwo spraw wewnętrznych postanowiło, aby transport bydła nierogatego z Galicyi był dozwolony jedynie drogą kolejową, i to tylko do Wiednia i Wiener-Neustadt. Przez 8 dni było to podlegało ma obserwacji i nie wolno go mięszać z bydłem, z innych krajów pochodzącem. Na targu wiedeńskim St. Marx

postanowienia te zaraz wchodzą w życie.

Ministerstwo handlu wezwowało wszystkie koleje, ażeby ile możności pokrywały swoje potrzeby w Austrii i roboty oddawały austriackim przedsiębiorcom.

Wiedeń, 8 stycznia. *Fremdenblatt* oświadcza na podstawie informacji z wiarygodnego źródła, iż najzupełniej bezpodstawnym jest doniesienie korespondenta wiedeńskiego do włoskiej *Tribuna*, jakoby Najj. Pan wystosował pismo do kardynała Simora w sprawie niezwołania projektowanego kongresu katolików austriackich. Również uważają w kołach decydujących za zupełnie zmyśloną wiadomość o liście królowej belgijskiej do Najd. Cesarzowej Stefanii z zawiadomieniem o rychłych zaręczynach królewicza włoskiego z królowną Klementyną.

Wiedeń 8 stycznia. Zmarł tutaj wydawca wiedeńskiego Tygodnika lekarskiego, Wittelschöfer.

Praga, 8 stycznia. (Tel. prywatne.) Rząd domaga się, ażeby eskont prywatny wykluczony był z działalności nowego Banku krajowego czeskiego, oprócz tego ma kraj objąć gwarancję obligacji komunalnych i melioracyjnych. Komisya zgodziła się na te żądania.

Berlin, 8 stycznia. (Tel. prywatne.) Mimo zaprzeczeń, można uważać za rzecz pewną, iż rząd niemiecki wniesie w najbliższym czasie żądanie kredytu wojskowego w znacznej sumie.

W sprawie Moriera uważają tu-tejsze koła urzędowe za wielki błąd, że Morier, jako ambasador, napisał wprost list do hrabiego Herberta Bismarcka, gdy powinien był udać się do rządu angielskiego w drodze dyplomatycznej, i starać się o wyjaśnienie sprawy.

Berlin, 8 stycznia. *Reichsanzeiger* ogłasza uchwałę trybunału państwowego, mocą którego dr. Geffcken został wypuszczonym na wolność a kasa wynikająca z dotychczasowego postępowania śledczego, nałożone na kasę państwową. W uchwale tej powiedziano, iż wprawdzie wynik dochodzenia śledczego wykazał dostateczne powody do podejrzenia, iż dr. Geffcken ogłosił wiadomości, które w interesie państwa niemieckiego powinny były być zachowane w tajemnicy, nie było jednak dostatecznych powodów do przypuszczenia, iż dr. Geffcken świadom był rzeczywiste, iż chodzi tu o tego rodzaju rewelacje.

Charków, 8 stycznia. Na stacyi Krasnopawłowski, kolei kursko-azowskiej, pociąg będący w pełnym biegu, najechał na przejeżdżające przez szyny sanki księżnej Liawin i zmiądzzył je zupełnie. Woźnica został na miejscu zabity, księżna padła bezprzytomna na szyny, lecz tak szczęśliwie, iż przejeżdżający pociąg nie wyrządził jej żadnego szwanku.

Neapol, 8 stycznia. Zapowiadają silną wybuch Wezuwiusza.

Belgrad, 8 stycznia. *Polit. Corr.* donosi ze źródła oficjalnego:

Król Milan w słowach najpochlebniejszych przyjął do wiadomości podanie gabinetu o dymisję, zastrzegł sobie prawo uczynienia później użytku z tej prośby i wyraził nadzieję, że gabinet kierujący się poczuciem patriotycznym będzie sprawował i nadal, aż do czasu ostatecznej decyzji dotychczasowe swe obowiązki w duchu bezstronności w obec wszystkich grup politycznych.

Paryż, 8 stycznia. *Liberté* występuje przeciw kandydaturze Boulanger'a, jako dyktaturze a także przeciw kandydaturze Jaquesa jako anar-

chistycznej. Dzienniki republikańskie popierają w ogóle kandydaturę Jaquesa.

Prezydent Carnot wyjechał wczoraj wraz z ambasadorem niemieckim i kilku innymi osobami na łowy do Rambouillet.

Skutkiem wylewów spowodowanych gwałtownymi deszczami runęło w departamencie Herault w dolinie pirenejskiej wiele domów. Szkody są znaczne.

Waszyngton, 8 stycznia. Senat przyjął na tajnym posiedzeniu 49 głosami przeciw 3 głosom wniosęk, według którego rząd Stanów Zjednoczonych będzie uważał wszelkie połączenie się jakiegokolwiek mocarstwa europejskiego z budową lub kontrolowaniem jakiegokolwiek kanału okrętowego przez przesmyk dorycki lub Amerykę środkową, za zagrożenie interesów i dobra Unii. Senat uprosił prezydenta, aby uchwalił tę oznajmić rządowi mocarstw Europy.

Konstantynopol, 8 stycznia. *Bureau Reuters* donosi, że linia kolejowa do Imit została zasekwestrowaną. W odpowiedzi na ostatni krok ambasadora White'a oświadczył w. wezyr, że wszystkie akta przesłał ambasadorowi w Londynie Rustem baszy celem usprawiedliwienia postępowania Porty. Krążą pogłoski, że minister spraw zagranicznych Said basza ma zostać w. wezyrem.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7 stycznia 1888, godzina 1 minut 50. Alp. Tow. gór. 49.25. Węg. akcje kredyt 313.75, Akcje anglo-austriackie 119.25, Akcje banku Union 221.50, Akcje kolei Karola Ludwika 206.50, Akcje kolei północnej 248.50, Akcje kolei południowej 103.75, Akcje kolei Alfeld. —, Akcje kolei Elżbiety 259.—, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 217.—, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 175.75, Wiedeńskie losy 142.—, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 103.50, Losy regulacji Cisy —, Losy tureckie 22.—, 4-proc. węgierska renta złota 101.62, Akcje związkowego banku 103.75, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.25.75, Węgierskie losy 93.65, Marka niemiecka —, Kolej Karola Ludwika —, Akcje tytoniowe 107.25, Akcje banku dla krajów koronnych 226.10. Usposobienie przygnębione.

Wiedeń, 7 stycznia 1888, godzina 5 minut 35. Akcje kredytowe 310.80, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 206.50, Południowa —, Renta papierowa 82.22, galicyjskie listy zastawne —, galicyjskie obligacje indemnizacyjne 100.20, galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor 9.55.—, Rubel papierowy —. Usposobienie —.

Wiedeń, 8 stycznia 1889, godzina 10 minut 40. Akcje kredytowe 310.60, Anglo-austriackie 118.50, Unionbank 220.75, Kolej Karola Ludwika 206.50, Południowa 103.—, Renta papierowa — 5-proc. galic. hipoteczne listy zastawne —, galic. obligacje indemnizacyjne —, do —, 4 1/2-proc. listy zastawne banku krajowego 92.25, 4 1/2-proc. pożyczka krajowa z roku 1883 93.—, Napoleondor 9.55.50, Rubel papierowy —. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z dnia 7 stycznia 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 16.75 do 17.— złr. Szczecin: Pszenica — zł., rzepak — zł., spirytus — zł., kukurudza — zł. Kolonia — zł., rzepak — do — złr. za 100 kilogramów na wiosnę. Budapest: Pszenica na jesień 7.74 do 7.76 złr. Berlin: Pszenica żółta (na styczeń) 200.50 do — zł. żyto — zł. spirytus 33.90zł. rzepakowy olej — zł. Paryż: mąka 59.80

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krechowicki,

Pociągi kolejowe

podług zegara lwowskiego.

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.

Z Czerniowic: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mieszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mieszany.

Z Podwoleczysk: na dworzec Podzamecze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mieszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mieszany.

Z Podwoleczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mieszany, o godzinie 2 min. 30 po poł. pociąg kurjerski, o godzinie 7 wieczór pociąg mieszany.

Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.

Z Belzca: o godz. 5 min. 53 po poł. pociąg mieszany.

Odechodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.

Do Podwoleczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.

Do Czerniowic: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m 50 przed poł. pociąg mieszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mieszany.

Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.

Do Podwoleczysk: z dworca Podzamecze: o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kurjerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mieszany.

Do Belzca: o godz. 7 min 49 rano pociąg mieszany.

Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławoczne, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.

Godz. 8 min. 26 rano z Suchy Chyrowa Stryja i Stanisławowa.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.

Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławoczne, Budapesztu, Chyrowa i Stróż.

Godz. 10 min. 35 przed połudn. do Stryja Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa, i Suchy.

Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Nadesłane.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr.

bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 2500 versch. Farben und Dessins) versendet roben- und südkweiser porto- und z. freit das Fabrik-Depot G. Henneberg (k. u. k. Hoflieferant) Zürich. Muster umgehend — Briefe kosten 10 kr. Porto. 39

Ciągnięcie 15 stycznia 1889.

Promesy na losy Cisy

Główna wygrana

100.000 zł. w. a.

sprzedaje po zł. 2 i ct. 50 stempel,

Kantor wymiany 1876

KITZ i STOFF

Plac Halicki I. Lwów. Plac Halicki I.

Zlecenia z prowizyją skutecznymi

bezwzględnie nie doliczając prowizji.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 7 stycznia 1889.

I. Akcje za sztukę.

Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	200	200
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	213	217
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	282	286
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	216

2. List zast. za 100 zł.

Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	99	90	101	—
wylosowane z 10 pr. premią	103	—	104	—
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. 51 l.	95	25	96	25
Tow. kredy. galic. 5 pr. w. a.	102	—	103	—
" " " 4 pr. w. a.	96	—	97	25
" " " 5 pr. w. a.	102	—	103	—
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los. 41 1/2 l.	92	60	93	60
" " " 4 1/2 pr. " " 52	97	25	98	25
" " " 4 pr. " " 56	91	50	92	50

3. Listy dłużne za 100 zł.

Ogól. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.	—	—	—	—
--	---	---	---	---

4. Obligi za 100 zł.

Indemnit. gal. 5 pr. m. k.	103	25	104	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	—	101	—
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	103	25	105	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 4 1/2 pr. w. a.	93	—	94	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	21	50	23	50

5. Losy miasta Krakowa

Stanisławowa	33	—	35	—
--------------	----	---	----	---

6. Monety.

Dukat holenderski	5	64	5	74
Dukat cesarski	5	67	5	77
Napoleonor	9	50	9	60
Półimperyal	9	90	10	—
Rubel rosyjski srebrny	1	36	1	48
" " papierowy	1	24 1/2	1	26 1/2
100 marek niemieckich	58	85	59	85

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 stycznia 1889

I. Dług państwa. płacą żądają

Jednolity dług państwa w banknot.	82.40	82.80
maj-listopad	82.55	82.75
lut-y-sierpień	83.25	83.45
Jednolity dług państwa w srebrze	83.15	83.35
styczeń-lipiec	83.25	83.45
kwiecień-październik	134.50	—
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	140.	140.40
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	145.	146.
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	172.20	172.50
" " 1864 po 100 zł.	171.75	172.25
" " 1864 po 50 zł.	152.20	152.60
Renty Com. po 42 litr. austr.	—	—
Listy zast. domen państw. po 120 zł. 5 pr.	97.95	98.15
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	111.40	111.60
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	—	—

2. Obligacje indem. 5 pr. (za zł. m. k.)

Bukowiny	103.25	104.—
Galicyi	103.—	104.—
Niższej Austrii	109.50	110.—
Siedmiogrodu	104.—	105.—
Węgier	104.—	104.60

3. Akcje.

Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	118.50	118.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	312.40	31.80
Nizszo-aust. tow. eskont. po 500 zł.	514.—	515.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—	—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpl. 50 pr.	—	—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	881.—	882.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—	—
Aust. Tow. żegluga par. d. n. po 500 zł. m. k.	—	—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m. k.	—	—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—
Północna kolej po 100 zł. m. k.	2473.—	2478.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	206.75	207.25
Lwów.-Czern. kol. I po 300 zł. a. w.	214.50	215.—

Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	258.50	258.80
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	104.70	105.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	183.75	184.25

4. Listy zastawne losowane.

Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w złocie w 50 l.	100.50	101.—
" " " premiiowe po 3 pr.	103.50	104.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	90.—	93.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	95.—	97.50
" " " " w 36 l. 5 1/2 pr.	88.75	90.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	95.9	—
" " " " po 5 pr.	101.90	—
" " " " po 5 pr. w	—	—
" 37 latach zwrotne	101.90	—
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 5 1/2 l.	95.25	95.75
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	100.25	101.—
Gal. banku hip. po 5 pr. w 4 1/2 l. wyl.	100.20	100.50
Banku aust. węg. po 4 1/2 pr.	101.75	102.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr.	102.—	—
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	101.75	102.—

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)

Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	99	40	99	90
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	100.50	101.—		
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.70	100.30		
po 100 zł. w. a.	101.80	102.20		
Kolej gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881 po 4 1/2 pr.	99.70	100.30		
do (Jarosław-Sokal)	98.20	98.50		
Kol. gal. Lwów-Czern. Jass. emisja a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	81.50	82.50		
z r. 1884	88.60	89.20		
z r. 1866	—	—		
z r. 1872	—	—		
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.20	98	90	

6. Losy.

Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	180.50	181.50
Clarego po 40 zł. m. k.	58.—	59.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	120.—	—
Keglevicha po 10 zł. m. k.	40.—	41.—

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	22.—	23.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	24.25	25.25
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	62.50	63.25
Pańfiego po 40 zł. m. k.	58.25	58.75
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. węg. po 5 zł.	19.30	19.70
12.30	12.70	—

Fundacya szpitala Arcyksi. Rudolfa po 10 zł. w. a. 21.25 21.60

Salma po 40 zł. m. k.	64.—	64.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	65.50	66.50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	33.75	34.25
Pożycz. Triestu po 100 zł. m. k.	1.7	—
po 50 zł. w. a.	77.—	79.—
Waldsteina " po 20 zł. m. k.	40.75	41.25
Windischgrätz po 20 zł. m. k.	54.25	55.25

7. Weksle (za 3 miesiące)

Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—	—	—
Berlin na 100 mark. w. p. n.	—	—	—
Frankfurt na 100 mark. w. p. n.	—	—	—
Hamburg na 100 mark. w. p. n.	—	—	—
London na 10 ft. szt.	120.70	121.30	
Parż na 100 fr.	47.70	47.75	

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.69	5.71
" pełnej wagi	5.69	5.69
Korona	—	—
20 frankówka	9.53.50	9.54.50
Rosyjski półimperyal	9.88	9.90
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 7 stycznia 1889.

Jednolity dług państwa w banknotach	82	20
" " " w srebrze	82	65
Renta w złocie	111	35
5 pr. austr. renta marcową	97	80
Akcyje banku wiedeńskiego	881	—
" " kredytowego	310	40
London	120	90
Napoleonor	9	55
Dukat cesarski men.	5	69
100 marek niemieckich	59	23 1/2

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 12242 (124 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Chrzanowie, ogłasza iż celem zaspokojenia należyt. Towarzystwa Zaliczkowego w Chrzanowie w kwocie 93 ztr. 76 ct. i 210 ztr. 51 ct. zpn. dozwołoną została egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacją realności pod l. 101 w Myślachowicach położonej dłużnika Jana Pabisa starszego własnej na dzień 7 lutego i 7 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cena szacunkowa 288 ztr.

Zakład 29 ztr.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony dr. Keppler adv. w Chrzanowie.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne przegladną można w tut. Sądowej registraturze.

Chrzanów, 30 listopada 1888.

Z. 10434 (138 1-3)

In der Exekutionssache der Chaje Feige Aberbach wider Süsel et Majer Brettschneider wegen 600 fl. s. N. G. werden 29/44 Theile der Realität aus der Grundbuchseinlage nr. 2873 in Horodenka in den Terminen des 31 Jänner, 28 Februar 1889 um 9 Uhr. VM. versteigert werden der Schätzungspreis 1252 fl. 80 kr. 8. w. Das Vadium 125 fl. 8 kr. Der Grundbuchsauszug auf die weiteren Lizitationsbedingungen erliegen in der h. g. Registratur zur Einsicht.

K. k. Bezirksgericht

Horodenka, 21 September 1888.

L. 3531 (134 1-3)

Dnia 5 lutego 1889 i dnia 7 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym Sądzie

przymusowa publiczna sprzedaż ciała tabularnego, wykazem hipotecznym 550 księgi gruntowej gminy katastralnej Nizankowice objętego, Rozali Szeleli własnego i ciała tabularnego wykazem hipotecznym 551 tej samej księgi gruntowej objętego, Józefa Trusza własnego w celu przymusowego ściągnięcia na rzecz gr. kat. cerkwi w Nizankowicach i fundacyi masalnej śp. Maryi Szeleli przy tejże cerkwi w kwocie 100 ztr. a. w.

Cena wywołania pierwszego ciała tabularnego 50 ztr. cena wywołania drugiego ciała tabularnego 108 ztr. w. a.

Wadyum 10 proc. ceny wywołania.

Na pierwszym terminie zostaną te ciała tabularne tylko wyżej ceny szacunkowej sprzedane.

Kuratorem niewiadomych recte innych wierzycieli ustanowiono Gromnickiego c. k. notaryusza w Nizankowicach.

Bliższe warunki licytacyjne, tudzież wyciąg tabularny i protokół ocenienia przejrzeć można w registraturze.

Z c. k. Sądpu powiatowego

Nizankowice, 29 września 1888.

L. 6555 (137 1-3)

C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności Stanisława Znamirowskiego w kwocie 5 zł. 25 ct. zpn. publiczną egzekucyjną sprzedaż połowy realności w Gliniku Mariampolskim położonej, lwh. 61 objętej, małoletnich spadkobierców śp. Józefa Bugny a mianowicie Maryi Kozłowskiej, Anny Orchłowej, Jana, Antoniny, Katarzyny, Jakóba i Wojciecha Bugnów własnej, na dzień 17 stycznia i 20 lutego 1889, każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach.

Cena wywołania 190 zł.

Wadyum 19 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli

ustanawia się p. adwokata Dra Sleczkowskiego w Gorlicach.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne, przejrzeć można w tutejszej registraturze

C. k. Sąd powiatowy

Gorlice, 31 października 1888

L. 18804 (82 1-3)

W sprawie spadkowej po ks. Jakubie Filarze odbędzie się dnia 21 stycznia 1889 i dnia 26 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w B. nr. 5 dobrowolna publiczna licytacja realności lk. 131st./235n. w Drohobyżu na Zagrodach miejskich ciała tabularnego nie stanowiącej.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim nawet poniżej ceny szacunkowej jednak nie niżej nad jedną trzecią część.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 1272 zł. Wadyum 127 zł. 20 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Tomasz Czajka z Wołoszczy.

C. k. Sąd powiatowy

L. 3464 (7698 3—3)

W dniach 5 marca i 2 kwietnia 1889 o godzinie 10 rano w budynku tutejszego sądu przymusowo sprzedana będzie realność pod nr. 120 w Podobie połączona wykazem hipotecznym l. 195 w całości l. 73 w 2/14 częściach, l. 76 w 3/32 częściach i l. 79 w 1/4 części objęta, masy spadkowej sp. Marcija Adameczyka własna na zaspokojenie pretensyi Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie 11 rat po 6 zł. zpn.

Cena wywołania wynosi łącznie 863 zł. 47 8/10 ct.

Wadium 86 zł. 36 ct. aw.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Józefa Świętańskiego w Mszańcu dolnej.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne, można przeglądać w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Mszana dolna, 30 września 1888.

L. 4359 (8166 3—3)

W dniach 31 stycznia i 28 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w tut. Sądzie celem ściągnięcia na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi resztującej kwoty 1 10 zł. aw. z pn. publiczna sprzedaż realności nie tabularnej pod lk. 93 sub. rep. 1, 83 w Monasterzyskach położonej dłużników Stefana Szeszwiaka i spadkobierców s. p. Katarzyny Szeszwiak własnej, z tem, iż realność ta przy pierwszym terminie tylko niżej ceny szacunkowej, lub za taką, przy drugim zaś terminie licytacyjnym także niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 150 zł.
Wadium 15 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Sołotwina, 30 października 1888.

L. 7625 (8189 3—3)

Ck. Sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności funduszu ubogich miasta Trembowli, w kwocie 100 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. k. 359 w Trembowli wzdle Dom. II. pag. 408 n. 7 haer. Naftuły Selzera własnej, dnia 31 stycznia i 7 marca 1889 każdym razem o 10 godzinie przed południem, z tem nadmienieniem, że na pierwszym terminie powyższa połowa realności tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za taką, zaś na drugim terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 800 zł.

Wadium 80 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Trembowla, dnia 20 listopada 1888.

L. 3836 (7760 3—3)

W dniach 21 stycznia i 21 lutego 1889 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lwh. 41 ks. gr gm Zabierzów objętej na Pawła Łyska intabulowanej.

Cena wywołania 1325 zł.

Wadium 133 zł.

Kurator niewiadomych wierzycieli Teofil Gatty ck. notaryusz w Niepołomicach.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy
Niepołomice, d. 18 października 1888.

L. 11566 (8078 3—3)

Ck. Sąd powiatowy w Chrzanowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należności galicyskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 523 zł. 28 ct. zpn. dozwolona została egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności pod lwh. 460 w Jaworzniu położonej, nieletnich Józefa, Walery i Anny Wiśniewskich własnej, która to sprzedaż odbędzie się w dwóch terminach to jest 31 stycznia i 28 lutego 1889, każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu sądowym w Chrzanowie.

Cena szacunkowa 2200 zł.
Wadium 220 zł.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny, tudzież akt egzekucyjny opisania przynależności przejrzeć można w tutejszej sądowej registraturze.

Chrzanów, 22 listopada 1888.

L. 9810 (8176 3—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 31 stycznia 1889 powyższej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 marca 1889 nawet poniżej takiej licytacja realności l. 4 według wykazu hipot. 8 księgi gruntowej Stodulki Ebenau Krzysztofa i Katarzyny Hołowów własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi pto 693 zł. 90 ct. zpn.

Cena wywołania 2000 zł.

Wadium 100 zł.

Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tusadowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowionym kurator c. k. notaryusz p. Adolf Henze w Gródku.

Gródek, dnia 15 listopada 1888.

L. 17052 (7703 3—3)

Ck. Sąd powiatowy miej. delegowany S. II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia przez małoletniego Seńka Pyłucha wywalezonej sumy 9 zł. 50 ct. wa. zpn. publiczną licytację realności Iwana Pyłucha własnej w wyk. hip. l. 254 gminy Zarudze zapisanej na dzień 31 stycznia 1889 i na dzień 28 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze 3.

Cena wywołania 746 zł.
Poręczne 74 zł. 60 ct.

W pierwszym terminie można tę realność nabyć za, lub wyżej ceny szacunkowej, w drugim zaś i poniżej tej ceny.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli jest adwokat Dr. Nowacki.

Lwów, 16 listopada 1888.

L. 5961 (8217 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Chyrowie położonej wedle wyk. hip. 275 tejsze gminy dłużniczki Marij Bajringer względnie tejsze masy spadkowej własnej, na zaspokojenie pretensyi wywalezonej przez Abrahama Ross w kwocie 8 zł. 50 ct. dnia 30 stycznia i dnia 6 marca 1889 każdego razu o godzinie 10 rano i to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 45 zł. na drugim zaś także i niżej tejsze.

Wadium wynosi 4 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania, można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli którym by uchwała licytacyjna, przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 30 maja 1888 so tabuli weszli, kuratorem p. Polikarpa Strzeleckiego z Chyrowa i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora, niniejszem się zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy
Starasól, 1 listopada 1888.

L. 49338 (7834 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zniesienia współwłasności pod lk. 327, 318 i 329 2/4 we Lwowie odbędzie się dnia 31 stycznia 1889 i dnia 28 lutego 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Jana Stromegeera, Izaka Bergera, Reisli Günsberg, Estery Kapralik, Chawy Fink, Salamona Ber Bergera Reisli Berger i Josła Kapralika recte Berger należących realności pod l. 327, 328 i 329 2/4 we Lwowie położonych, z tem, że na pierwszym terminie realności co najmniej za cenę szacunkową, zaś na drugim terminie nawet niżej ceny szacunkowej 31 730 zł. 45 ct. sprzedane zostaną, że jakże wadium kwota 2000 zł. złożoną być ma; akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

We Lwowie, dnia 24 listopada 1888.

L. 5090 (8075 3—3)

W Andrychowskim Sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 2 lutego 1889 i w dniu 25 lutego 1890 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod nr. 13 w Głębocicę położonej według wykazu hip. l. 13 księgi grt. kat. gminy Głębocice Jana Drabka własnej na zaspokojenie wierzytelności Heleny Smietulskiej w kwocie 48 zł. 33 ct. wa. z pn.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub od szacunkowej wyższą, zaś na drugim nawet poniżej tej ceny sprzedana zostanie.

Cena wywołania 711 zł. 70 ct.
Wadium 71 zł. 20 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adv. dr. Jan Malec z Andrychowa.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Andrychów, 26 października 1888.

L. 10161 (8197 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako wekslowo handlowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy dłużnej 100 zł. z pn., odbędzie się w dniach 4 lutego 1889 i 7 marca 1889 o godzinie 10 rano w biurze nr. 18 przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 245 w Przemysłu na Zasaniu położonej, dłużników Dmytra i Maryanny Lewickich własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena wywołania 2220 zł. 37 ct. wa.

Realność powyższa będzie na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim terminie i poniżej sprzedana.

Akt opisanie i oszacowanie i reszta warunków do przejrzania w registraturze.

Wadium 220 zł. wa.

Dla wierzycieli niewiadomych kurator adwokat dr. Smutny z zastępstwem adwokata dr. Rosenbacha w Przemysłu.

Przemysł, 26 września 1888.

L. 7873 (27 3—3)

W dniach 4 lutego i 4 marca 1889 każdym razem o godz. 9 rano, sprzedana zostanie w tutejszym Sądzie celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Zaliczkowego realność nr. 5 w Szlemburgu stanowiąca 1/3 część lwh. 17 2/48 lwh. 13 1/24 lwh. 16 i 1/6 lwh. 17 Katarzyny Słotarczyk własna.

Cena wywołania 302 zł. 66 ct.
Wadium 31 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Nowy targ, dnia 11 grudnia 1888.

L. 9993 (8228 3—3)

Celem wydobywania wierzytelności Tarnowskiej Kasy Oszczędności pto 1000 zł. wa. zpn., sprzedaje c. k. Sąd powiatowy w Mieciu na terminie w dniu 5 lutego 1889 o godzinie 10 rano w drodze przymusowej realności lk. 179 180 181 spadkobierców sp. Władysława Satalowskiego własne nawet niżej ceny szacunkowej 14048 zł. 94 ct. wa.

Wadium 702 zł. 50 ct.

Kuratorem wierzycieli dr. Brandt w Mieciu.

Warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny akt oszacowania w tut. registraturze.

Mielec, dnia 15 czerwca 1888.

L. 15588 (8009 3—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 7 lutego 1889 licytacja realności pod lk. 66 w Czortkowie według dom T. I. pag. 87 w. 3 haer. obecnie wykaz hipoteczny l. 440 gminy kat. Czortków Mojżesza Frenkla własnej na rzecz ck. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego we Lwowie pto 170 zhr. 10 ct. 170 zhr. 10 ct. 787 zhr. 7 ct. zpn. za jakąbydz cenę.

Cena wywołania 8000 zhr.
Wadium 400 zhr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 14 listopada 1888 jako dniu podjęcia wyciągu żab. w hipotekę licytowanej realności weszli ustanowiono adv. dr. Diamanta w Czortkowie.

C. k. Sąd powiatowy
Czortków, 30 listopada 1888.

L. 19736 (8199 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobycz podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 442 zhr. zpn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności 40-prc. udziałów w szybach nr. 5370 i 5371 na gruncie po Fediu Petrockim pod lk. 69 na parceli 1504 w niwie „na przedzie“ w Boryslawiu położonej Sieberwertha własnych na rzecz Isaka Hersza 2 im. Tauba, w dniach 4 lutego 1889 i 11 marca 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Udziały sprzedawane zostaną w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania od każdego szybu z osobna 200 zhr. aw. w drugim terminie i niżej tejsze ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. u. p.

Zakład wynosi 10-prc. ceny wywołania. Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowazo adv. dr. Apfla w Drohobycz.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy
Drohobycz, dnia 25 października 1888.

L. 5509 (66 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi za wiadomia, iż celem zaspokojenia sumy 300 zł. zpn odbędzie się na rzecz Jakoba Natowicza z Kalwaryi w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 7 gm. kat. Kalwaryi objętej, dłużniczki Frymety Weberowej własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 28 stycznia 1889 i dnia 4 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony ck. notaryusz p. Jaworski w Kalwaryi.

Wadium wynosi 120 zł.

Kalwarya, 1 listopada 1888.

L. 5650 (8128 3—3)

Dnia 4 lutego 1889 i 1 marca 1889 o godzinie 10 przed południem zostanie celem zaspokojenia wierzytelności 365 zhr. wa. zpn. realność lk. 476 rep. 484 w Staremieście, ciała tabularnego niestanowiąca w posiadaniu spadkobierców Bazylego Senety zostająca w drodze licytacji przy pierwszym terminie wyżej lub za cenę wywołania przy drugim i niżej ceny wywołania 225 zhr. jednak nie niżej ceny 200 zł. wa. sprzedana.

Wadium 22 zhr. 50 ct. wa.

Resztę warunków można przejrzeć w registraturze Sądu.

O tem zawiadamia się wierzycieli którzy po 7 listopada 1885 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli lub którymby uchwała licytacji dozwalała, lub późniejsze doręczone nie zostały, do rąk kuratora Grzegorza Seethy w Staremieście i edyktem.

C. k. Sąd powiatowy
Staremiasto, 22 listopada 1887.

L. 1203 (8244 3—3)

Dnia 5 lutego 1889 i 4 marca 1889 o godzinie 10 przed południem będzie celem zaspokojenia wierzytelności Reizli Aberdam 300 zł. wa. z pn. realność lk. 243 w Staremieście Jana Wołczyka własna przy pierwszym tylko wyżej lub za cenę wywołania 1650 zł. wa. przy drugim i niżej ceny wywołania w drodze licytacji sprzedana.

Wadium 165 zł. wa.

Dalsze warunki licytacji i protokół opisanie i oszacowania można przejrzeć w tusad registraturze.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po 6 września 1881 prawo zastawu do realności lk. 243 w Staremieście nabyli, lub którymby uchwała licytacji dozwalała, lub też późniejsze doręczone nie zostały, do rąk kuratora Maryana Władczyńskiego w Staremieście i edyktem.

C. k. sąd powiatowy
Staremasto, dnia 30 maja 1887.

L. 7836 (8174 3—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 5 lutego i 5 marca 1889 za lub powyżej ceny szacunkowej licytacja realności lk. 180 na niem. boku według wykazu hip. 2181 ks. gr. Buska Heni, Feigi, Chany, Ryfki, Majera i Srula Charzów własnej na rzecz Mikołaja Bosakowskiego pto 500 zł. wa. zpn.

Cena wywołania 1120 zł.
Wadium 112 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusad registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem Karola Jabłońskiego z substytucją Jana Reicherta.

Wrazie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hip. termin na dzień 5 marca 1889 o godz. 3 po południu.

Busk, dnia 15 września 1888.

L. 9431 (8041 3—3)

Ck. Sąd obwodowy w Przemysłu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Berischa Nussbauma, przeciw nieobjętej masie spakowej Biny Wolkenfeld o zapłacenie kwoty 700 zł. aw. zpn. przeprowadzona zostanie na dniu 4 lutego 1889 i na dniu 4 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano, w sądzie w biurze nr. 18 przymusowa sprzedaż realności dłużniczki, względnie jej nieobjętej masy spadkowej własnej w Przemysłu pod lk. 251 M. położonej, wedle Dom. V. pag. 464 n. 261 i 27 haer intabulowanej.

Cenę wywołania która jest także ceną szacunkową wynosi kwota 245 zł. 35 ct.

Wadium wynosi 10 proc. tej sumy.

Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejsze, na drugim terminie także i poniżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemysł, 19 września 1888.

L. 22087 (12 3—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 168 zł. 42 ct. zpn. rozpisuje sąd egzekucyjna sprzedaż realności pod lwh. 14 w Bykowie położonej, dłużnika Markusa Brattera własnej, w dniu 1 lutego 1889 i w dniu 1 marca 1889, zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa, przy udzieleniu pożyczki na kwote 500 zł. wyprowadzona.

Zakład wynosi 50 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisanie i oszacowania rzeczony realności mogą być przejrzane w tusadowej registraturze.

Ck. m. del. Sąd powiatowy
Przemysł, 15 listopada 1888.

L. 8015 (106 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach podaje do wiadomości, że dnia 16 stycznia 1889 i dnia 16 lutego 1889 zawsze o godzinie 11 rano przeprowadzi egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 42 w Równi położonej Leszka i Maksyma Wójcik wedle wykazu hipotecznego l. 95 własnej, na pokrycie pretensyj banku włościańskiego w kwocie 82 zł. wa. z pn.
Cena wywołania 200 zł.
Wadyum 20 zł.
Bliższe warunki w registraturze.
Kurator wierzycieli p. Morwitz miejscowy notaryusz.
Ustrzyki, 3 grudnia 1888.

L. 6047 (105 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia dłużnej kwoty 28 zł. wa. z pn., na rzecz Maurycego Samuela egzekucyjną publiczną sprzedaż realności lwh. 120 gminy kat. Niepołomice objętej a Jana Trzosa własnej w dwóch terminach licytacyjnych dnia 28 stycznia i dnia 28 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sądowym.
Cena wywołania tej realności wynosi 1680 zł.
Wadyum zaś 168 zł.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem ad actum dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Teofila Gattego c. k. notaryusza w Niepołomicach.
Niepołomice, dnia 10 listopada 1888.

L. 18775 (80 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 2651 zł. 30 ct. wa. z pn., odbędzie się w sądzie tutej. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzycielskiej na hipotekę służącej realności pod lk. 158/160 na Zadwornej przedmieściu w Drohobyczu położonej wedle Dom Zadwornej Tom. I. pag. 525 u 15 h. Ludwika i Joanny małż. Wilczek własnej na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w dniach 15 stycznia 1889 i 19 lutego 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem.
Realność ta sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 1333 zł. 22 ct. wa. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 Dz. up.
Zakład wynosi 10 pr. ceny wywołania, Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Popławskiego w Drohobyczu.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy
Drohobycz, dnia 22 października 1888.

L. 9765 (126 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach rozpisuje na zaspokojenie wierzycielskiej gminy miasta Gorlice w kwocie 867 zł. 40 ct. publiczną sprzedaż realności w Gorlicach położonej wyk. hip. l. 304 objętej Ciuwy Kalbowej własnej na dzień 16 stycznia i 27 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w Gorlicach.
Cena wywołania 2566 zł. 80 ct.
Wadyum 257 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanawia się p. adwokata dr. Słeczkowskiego.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w tutejszej registraturze.
C. k. Sąd powiatowy
Gorlice, 26 listopada 1888.

L. 4720 (101 2—3)
Dnia 29 stycznia 1889 i dnia 26 lutego 1889 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hip. l. 447 ks. grunt. gminy Kosowa objętej, ciałem hipoteczne stanowiącej, w sprawie Zarządu włościańskiej kasy pożyczkowej w Kosowie przeciw Freidzie Steiner o resztujących 108 zł. 8 ct. w. a.
Cena szacunkowa wywołania wynosi 650 zł. aw.
Wadyum 65 zł. aw.
Przy pierwszym terminie realność ta, tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takowej sprzedana będzie z uwzględnieniem ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. p. p.
Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.
Z c. k. Sądu powiatowego
Kosów, dnia 21 czerwca 1888.

L. 4424 (67 2—3)
Celem wydobywania wierzycielskiej Anny Karnalowej w kwocie 158 zł. 66 ct. wa. z pn. odbędzie się w dniach 22 stycznia i 26 lutego 1889 przymusowa publiczna sprzedaż realności pod liczbą konspiracyjną 25

w Chorzewicach położonej lwh. 24 teje gm. objętej, dłużnika Marcina Dulapy własnej, na pierwszym terminie za, lub wyżej ceny szacunkowej, stanowiącej cenę wywołania w kwocie 2045 zł. wa., na drugim i niżej takowej
Wadyum wynosi 204 zł. 50 ct.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze.
Rozwadows, dnia 17 października 1888.

L. 9974 (21 2—3)
Na zaspokojenie wierzycielskiej Katarzyny Tartaini 190 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 1 lutego i 1 marca 1889 licytacyjną sprzedaż realności dłużnika Piotra Wasylkiewicza własnej, pod l. 120 w Surochowie położonej.
Wadyum wynosi 10 proc. ceny wywołania 1483 zł.
Bliższe warunki akt detaksacji i wyciąg tabularny dostarczy registratura.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. Dra Jul. Ruczkę.
C. k. Sąd powiatowy
Jarosław, 20 listopada 1888.

L. 2904 (8225 2—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia, iż w celu zaspokojenia Marcinowi Słui od Jędrzeja Kusa przyznanej sumy resztującej 11 zł. 89 i pół ct. odbędzie się licytacyjny przetarg realności wyk. hip. l. 15 gm. Pogwizdów objętej na dwóch terminach a to dnia 4 lutego i 11 marca 1889 każdym razem o g 11 rano, namięscuw Głogowie.
Cena wywołania 165 zł. wa.
Wadyum 17 zł. wa.
Resztę warunków licytacyjnych w ek. sądzie przejrzeć można,
Głogów, 10 listopada 1888.

L. 1531 (8074 2—3)
W Adrychowskim sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 4 lutego i w dniu 25 lutego 1889 o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż hipotecznej realności ipod nk. 119 w Ponikwi położonej, Jana Rzyckiego małego własnej, na zaspokojenie wierzycielskiej Andrzeja i Jana Rzyckich w kwocie 100 zł. wa. zpn.
Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę szacunkową lub od szacunkowej wyższą, zaś na drugim nawet poniżej tej ceny sprzedana zostanie.
Cena wywołania 674 zł. 97 11/20 ct.
Wadyum 68 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli Teofil Nowakowski z Adrychowa.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszej registraturze.
Adrychów, 3 grudnia 1888.

L. 6637 (8275 2—3)
W dniach 5 lutego i 7 marca 1889 r. o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności lwh. 425 ks. gr. gm. Niepołomice objętej, Joachima i Cylli Grösslerow własnej.
Cena wywołania 10380 zł.
Zakład 1038 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli Kazimierz Bisztyga w Niepołomicach.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w sądzie.
Niepołomice, dnia 3 grudnia 1888.

L. 18144 (44 2—3)
Ck. Sąd powiatowy m. del. zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzycielskiej Stanisławowskiego banku zalickowego w kwocie 150 zł. aw. zpn. odbędzie się dnia 5 lutego i dnia 5 marca 1889 o 10 rano w w tus. zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużników Fedia Kałytko, Iwana Mykietyn, Petra Hreczaniuk i Anny Kałytko własnej tabularnej w Uhornikach położonej, realności dłużników Fedia Kałytki Iwana Mykietyna Petra Hreczaniuka i Anny Kałytki tudzież Maryi Hreczannik własnej w Uhornikach położonej, a mianowicie 1/4 części wyk. hip. 149 i 1/8 części wyk. hip. 150 do Fedia Kałytko połowy wykaz. hip. 236 1/3 części wyk. hip. 239 2/9 części wyk. hip. 240 i całem wyk. hip. 241 Iwana Mykietyn, połowy wyk. hip. 205 i całym wyk. hip. 206 Petra Hreczannik, całym wyk. hip. 226 Maryi Hreczannik, 1/4 części wyk. hip. 149 i 1/8 części wyk. hip. 150 Anny Kałytko własnej objętej protokołem ocenienia z 11 października 1887 l. 17472 ocenionej, która przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej 773 zł 81 ct. sprzedana zostanie.
Zakład wynosi 78 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Dr Mandyczewski.
Stanisławów, 13 listopada 1888.

L. 5337 (7973 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach podaje do wiadomości, iż w tymże sądzie odbędzie się dnia 14 lutego i dnia 14 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem w sprawie egzekucyjnej powiatowej kasy Oszczędności w Wadowi-

each przeciw Antoniemu i Ewelinie małż. Eylardi pto 5000 zł. egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności miejskiej, pod lk. 205 w Wadowicach l. wykazu hipotecznego 302 księgi gruntowej dla gminy Wadowice objętej Antoniego i Eweliny Eylardi własnej.
Cena szacunkowa tej realności wynosi 22198 zł. 60 ct. wa.
Wadyum licytacyjne 2220 zł.
Warunki licytacyjne wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
Ck. Sąd powiatowy
Wadowice, 3 listopada 1888.

L. 21309. (7619 2—3)
C. k. sąd krajowy ogłasza, iż w sprawie galic. Zakładu kredyt. ziemsk. w Krakowie przeciwko Löbłowi Thornowi i Salomonowi, Beili i Mojżeszowi Isenbergom, celem wydobywania zaległych rat pożyczkowych i reszty kapitału 26597 złr. 86 ct. z pn., odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 26 lutego i 27 marca 1889 o godz. 10 przed południem, egzekucyjna licytacyjna realności pod l. k. 113, dz. l. wyk. hip. 107 w Krakowie położonej, powyż wymienionych dłużników własnej.
Cena wywołania wynosi 114225 złr.
Wadyum 11422 złr.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w registraturze.
Kuratorem niewiadomego z życia i miejsca pobytu wierzyciela, X. Jana Ziółczyńskiego i innych niewiadomych wierzycieli hipotecznych, jest adw. dr. Czerny, z substytucją adw. dra Kastorego, w Krakowie.
Kraków, 28 września 1888.

L. 16846 (8193 2—3)
Ц. к. Судъ повѣтovýй гор. делег. Геціево П во Львовѣ розписуе въ цѣли заспокоена квоты 79 зар. 25 кр. а. в. съ прн. на рѣчку Овчего ролничо-кредытотова Заведена для Галичины и Бѣсковины лнцитациоу реальности выказомъ ипот. ч. 96 громады катастр. Клепардовъ обнатовъ до небнатовъ масы спадковой по вл. п. Ягнншцѣ Лухъ належалной, на день 7 Февраля 1889 и 7 Марта 1889, всегда о годинѣ 10 рано въ сали розправкѣ зданного сѣда.
Цѣна выкупна 2938 зар.
Вадюмъ 293 зар. 80 кр. а. в. j
На перѣмѣхъ термнны реальность гла проданомъ еде за нан высше цѣни выкупной, на дробомъ и низше.
Ближшій оусловъ и выгагъ табларный пересмотрити можна въ тѣсѣд. регистратрѣ.
Львовѣ 1 падолнста 1888.

L. 4721 (102 2—3)
Dnia 29 stycznia 1889 i dnia 26 lutego 1889 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wykazem hip. l. 158 ks. grunt. gminy Kosowa objętej, ciałem hipoteczne stanowiącej w sprawie Zarządu włościańskiej kasy pożyczkowej w Kosowie przeciw Goldzie i Chaimowi Buch pko 185 złr. 40 ct. aw. zpn.
Cena szacunkowa wywołania wynosi 484 złr. aw.
Wadyum 43 złr.
Przy pierwszym terminie realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim nawet poniżej takowej sprzedana będzie.
Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszo sądowej registraturze przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy
Kosow, dnia 21 czerwca 1888.

L. 5649 (107 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żmigrodzie podaje do powszechnej wiadomości że dnia 28 stycznia 1889 i 25 lutego 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności gruntowej pod l. k. 117 w Świątkowie wielkiej położonej ciała tabularnego niestanowiącej Iwana i Ewy Dziadyków własnej na zaspokojenie wierzycielskiej Dmytra i Kseni Dutków w kwocie 400 złr. w. a. zpn.
Cenę wywołania stanowi wartość tejże realności 660 złr.
Wadyum 66 złr. wa.
Protokół oszacowania i bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Żmigród, 30 listopada 1888.

L. 12736 (8147 2—3)
Ck. Sąd powiatowy w Dobromilu podaje do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Boniowicach położonej wedle wyk. hip. 48 teje gminy, dłużnika Hrycia Kopki własnej, na zaspokojenie pretensyj I węg. galic. kolei żelaznej, w kwocie 120 zł. zpn. dnia 5 lutego i dnia 12 marca 1889, każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko

za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.
Wadyum wynosi 30 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Wreszcie ustanowił Sąd dla wierzycieli, którzyby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek bądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, tj. po dniu 25 listopada 1888 do tabuli weszli, kuratorem p. adw. Dra Byka z Dobromila i tychże wierzycieli o rozpisanju niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem zawiadamia.
Dobromil, dnia 12 grudnia 1888.

L. 20071 (116 2—3)
Ck. Sąd powiatowy m. delegowany w Złoczowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia resztującej sumy 246 zł. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym pod warunkami w tus. uchwale z d. 28 września 1887 do l. 12799 poszczególnionemi publiczną sprzedaż licytacyjna realności objętej l. wykazu hipot. 265 księgi gruntowej gminy katastralnej Olszanica, egzekuta Dmytra Michaliszyna własnej na 400 zł. aw. ocenionej, na rzecz Mojżesza Dawidsohna w terminach dnia 5 lutego 1889 i 5 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że wspomniane ciała hipoteczne na pierwszym terminie tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim terminie także niżej tej wartości sprzedane zostanie.
Poręczne wynosi 40 zł. aw.
Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze
Złoczów 18 grudnia 1888.

L. 73117 (121 1—3)
Celem oddania w przedsiębiorstwo budowl. wodnych na Wiśle od Krakowa do Górk w Krakowskim okręgu budowniczym na sześćdziesiąt przeciąg czasu od r. 1889 do 1894 włącznie odbędzie się w ek. Starostwie w Krakowie 24 stycznia 1889 r. o godzinie 12 w południe publiczną licytacją za pomocą pisemnych ofert według cen jednostkowych podanych w wykazach w tym celu zestawionych.
Rzeczona przezstrzeń Wisły dzieli się na następujące sekceje:
I. od Krakowa do Kościelnik po lewym i od Podgórzka do granicy Swiniarowa i Niedar po prawym brzegu,
II. od granicy Swiniarowa i Niedar do granicy Popędzynki i Barczkowa po prawym brzegu,
III. od granicy Popędzynki i Barczkowa do Górk po prawym brzegu.
Oferty składać należy na każdą sekcję oddzielnie.
Warunki buhowy i ceny jednostkowe można przejrzeć w ek. Starostwie w Krakowie, gdzie także mają być do dnia i godziny licytacji wniesione oferty ściśle według przepisane go wzoru i zaopatrzone w wadyum dla pierwszej sekcyi 1000 zł., zaś dla drugiej i trzeciej po 300 zł.
Oferty oddane po terminie wyżej oznaczonym, lub w innym urzędzie albo nie zaopatrzone w przypisane wadyum, lub też nie sporządzone w sposób przepisany nie będą uwzględnione.
Z ek. Namiestnictwa:
Lwów, dnia 29 grudnia 1888.

L. 15493 (132 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Michała Rzmusa przeciw Iwanowi Dziurykowi synowi Andrzeja o 33 zł. 34 ct. wa. zpn. zawiadamia, iż dnia 24 stycznia 1889 i dnia 20 marca 1889 każdego razu o 10 godzinie rano w E. nr. III. odbędzie się na rzecz Michała Rzmusa egzekucyjna publiczna licytacyjna ciałem hipotecznego wyk. hip. 172 księgi gruntowej gminy katastralnej Czechy objętego na imię dłużnika Iwana Dziuryka syna Andrzeja wpisanego z tym dodatkiem, iż na pierwszym terminie zostanie ciałem hipoteczne tylko wyżej ceny szacunkowej, lub za takową, na drugim zaś i niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 209 zł. 60 ct. wa.
Zakład wynosi 10 proc. ceny wywołania.
Wyciąg hipoteczny, akt, ocenienia i resztę warunków licytacyjnych mogą być przejrzane w registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych którzyby na sprzedaż się mającym ciele hipotecznym po dniu 30 kwietnia 1888 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego, jakie prawa hipoteki nabyli, lub którzyby dla jakiegokolwiek powodu uchwały sądowe doręczone być nie mogły, ustanowiony został kuratorem Adam Studziński w Brodach.
Brody dnia 28 września 1888.

Konkursa.

L. 188. (87 2-3)
K O N K U R S.
 Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędzie pocztowym w Horyńcu, w powiecie Cieszanowskim, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. z płacą rocznych ryczałtu kancelaryjnego 60 „ i wynagrodzenia 200 „ za posłańca dwa razy dziennie do dworca kolei żelaznej — i w Olszanicy koło Złoczowa za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł. z płacą rocznych ryczałtu kancelaryjnego 60 „ i wynagrodzenia 1,500 „ za codzienne jazdy posłańcze do Złoczowa i Podhajczyk.
 Podania należy wnieść najpóźniej do 20 stycznia b. r., w c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.
 Lwów, dnia 1 stycznia 1889.

19513 (89 2-3)
 Celem stałego obsadzenia posady nauczyciela szkoły wzorowej (ćwiczeń) przy c. k. Seminarium nauczycielskiem męskiem w Krakowie ogłasza się niniejszym konkurs.
 Z posadą tą połączona jest płaca w kwocie rocznej 800 zł. z prawem do pobierania dodatków pięcioletnich w kwocie rocznej po 100 zł. tudzież z przepisaniem dodatkami aktywnym dla X. klasy rangi.
 Ubiegający się o tę posadę kandydaci winni wykazać się kwalifikacją nauczycielską co najmniej do szkół wydziałowych, tudzież dostateczną praktyką nauczycielską w szkołach ludowych, a podania swe zaopatrzone w potrzebne dokumenta służbowe, mają wnieść za pośrednictwem bezpośrednich władz swych przelozonych najpóźniej do 15 lutego 1889 r.
 Z c. k. Rady szkolnej krajowej
 Lwów, dnia 21 grudnia 1888.

L. 19029 (88 2-3)
 Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę katechety rzym. kat. religii przy Gimnazjum św. Anny w Krakowie, który według reskryptu wys. Ministerstwa oświecenia z dnia 4 lutego 1887 l. 24409, 1886, ma być nauczyc. religii dla klas głównych z prawami i poborami rzeczywistego nauczyciela gimnazjalnego (zatem z płacą 1000 zł., dodatkiem aktywnym 300 zł. i prawem do dodatków kwinkwennalnych.
 Kandydaci ubiegający się o tę posadę, mają podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta wnieść za pośrednictwem przelozonej władzy do Rady szkolnej krajowej, najpóźniej do końca stycznia 1889.
 Z c. k. Rady szkolnej krajowej
 Lwów, dnia 17 grudnia 1888.

L. 8198 (94 2-3)
 Przy sądzie powiatowym w Kolbuszowie opróżniona została posada woźnego z roczną płacą 250 zł. dodatkiem aktywnym 25 proc. umundurowaniem i prawem postępowania na wyższą płacę etatową.
 Podania o tę lub inną przy sądach kolejalnych lub powiatowych opróżnić się mogącą dla wysłużonych podoficerów zastroszoną posadę woźnego, w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 dz p. p. ułożone, wnieść należy do 6 lutego 1889 do prezydium sądu obwodowego w Rzeszowie.
 Prezydium sądu wyższego
 Kraków, 2 stycznia 1889.

L. 75. (123 1-3)
 Przy c. k. Dyrekcji Policji w Krakowie, opróżniona jest posada prowizorycznego strażnika cywilno-policyjnego, z roczną płacą 360 zł. i 25 prc. dodatkiem aktywnym.
 Ubiegający się o tę posadę, do której w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, Nr. 60 Dz. p. p. wysłużonym podoficerom zastrzeżone jest pierwszeństwo, winni wnieść własnoręcznie pisane podanie za pośrednictwem swej władzy przelozonej do c. k. Dyrekcji Policji w Krakowie, w terminie do dnia 30 stycznia b. r.
 C. k. Dyrekcja Policji.
 Kraków, dnia 2 stycznia 1889.

L. 21 (119 2-3)
 Odnosić do konkursu w nrze. 5 Gazety Lwowskiej z roku bieżącego ogłoszonego, czyni się wiadomem, że konkurs na posady radców wyższego Sądu krajowego we Lwowie z dniem 20 stycznia 1889 upływa.
 Lwów 2 stycznia 1889.

Upadłości.

L. 33 (131 1-3)
 C. k. Sędzia powiatowy Apolinary Gó-

ra jako komisarz konkursowy masy rozbirowej Maryanny Zajęczek zawiadamia wierzycieli tejże masy rozbirowej, że przedłożoną przez zarządcę masy dr. Rosnera pierwszą repartycję majątku masalnego u podpisanego komisarza konkursowego lub też u zarządcy masy przejrzeć i w odpisie podjąć mogą, dalej, że ewentualne zarzuty przeciw tej repartycji ustnie lub pisemnie najdalej do dnia 24 stycznia 1889 u podpisanego komisarza konkursowego wniesione być mogą, wreszcie że na wypadek wniesienia zarzutów do rozprawy nad takowymi i do ostatecznego ustalenia repartycji termin w biurze podpisanego komisarza konkursowego na dzień 1 lutego 1889 o godzinie 10 zrana wyznaczonym zostaje, na który się p. zarządcę masy, tegoż zastępcę i wszystkich wierzycieli pod rygorem §. 256 i 181 u. k. wzywa.
 Biała, 22 grudnia 1888.
 C. k. Sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy

Wyroki prasowe.

Das f. k. Ministerium des Innern hat unterm 18 Dezember 1888, Z. 5644/M. I., der in Dresden erscheinenden Zeitung „Dresdner Nachrichten“ auf Grund des §. 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.
 139

L. 239 (7989)
 Das f. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der f. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 20., 21., 24., und 27sten November 1888, Z. 1362/10171, 1369/10212, 1370/10213, 1374/10235, 1385/10345, 1390/10385, und 1401/10481, die Weiterberbeitung der Nr. 4145 der Zeitschrift „L'Indipendente“ vom 13 November 1888 wegen des Artikels „L'Adria e la politica internazionale“ und der Nr. 4146 vom 14 November 1888 wegen des Artikels „La proibizione al Comune“ nach §. 300 St. G. der Nr. 4147 vom 15ten November 1888 wegen des Artikels „A proposito d'una risposta“ nach §. 65 a St. G.: Nr. 4152 vom 20 November 1888, wegen des Artikels „Per la verita“ und der Nr. 4154 derselben Zeitschrift vom 22 November 1888 wegen der Artikel: „Un rapporto del Consolato britannico a Trieste“ und „Critteri diversi“ nach §. 300 St. G.; der Nr. 2502 der Zeitschrift „Il Piccolo della sera“ vom 14ten November 1888 wegen des Artikels „A Pacifico Valusi“ nach §. 305 St. G. entlich der Druckschrift „Nelle auspicioissime Nozze Fonda-Autonaz“ ddo Trieste, Novembre 1888 nach §. 122 d St. G. verboten.
 7989

Das f. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der f. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 10, 17 und 20 November 1888, Zahlen 1333/9911, 1350/10103 und 1368/10177, die Weiterberbeitung der Druckschrift „Frangar non Electar—Flectar non Frangar—Verona Stabilimento Tipo Litografico di G. Franchini 1888, nach § 65 a St. G.; der Zeitschrift „L'Aradimento“ Nr. 4 ddo Napoli 2 Settembre 1888, wegen des Artikels „Rivoluzione del pensiero ed adimento“ nach den §§. 58 b, c und 65 a St. G., der Nr. 5 derselben Zeitschrift vom 7 September 1888, wegen des Artikels „Liberi sensi in libere parole, Le Alleanze“ nach §. 63 St. G.; entlich der Zeitschrift „Il Secolo gazetta di Milano“ und zwar der Nr. 7924 wegen des Artikels: „Dell' Italia irredenta“ nach §. 65 a St. G. der Nr. 7926 wegen des Artikels „Agostino Bertani nach den §§. 65 a und 305 St. G. der Nr. 7996 wegen des Artikels „Almanacco Trieste“ nach §. 65 a St. G., der Nr. 7599 wegen des Artikels „Due Senatori“ nach §. 65 St. G. und der Nr. 7885 wegen des Artikels „La Bandiera Garibaldina“ nach §. 58 c St. G. verboten.
 7989

Rozmaite obwieszczenia.

L. 5709. (7983 3-3)
 C. k. sąd powiatowy w Skawinie podaje do wiadomości, że w ts. depozycie znajdujący się od lat przeszło 30-tu:
 1. Na rzecz masy Hilarego Piątek skrypt dłużny Jędrzeja i Maryanny Jachymek z dnia 26 lutego 1850, na 14 złr. 91 7/10 ct.
 2. Na rzecz masy Józefa Karczmarczyka skrypt Stanisława Mamla z dnia 1 maja 1853 na 11 złr.
 3. Na rzecz masy Ignacego Węglarskiego gotówka 3 złr. 47 ct. i skrypt Stanisława Mamla z dnia 1 maja 1853, na 9 złr.
 4. Na rzecz masy Lalka książeczka kasy oszcz. lwowskiej nr. 24385 na 1 złr. 88 ct. i skrypt z dnia 1 maja 1853 Stanisława Mamla na 13 złr. 33 1/10 ct.
 5. Na rzecz masy Wincentego Stesim, gotówka 25 1/2 ct. i skrypt z dnia 1 maja 1853, na 1 złr., Stanisława Mamla.

6. Na rzecz masy Grzegorza Bojko, gotówka 74 1/2 ct. i skrypt z dnia 5 maja 1853, Stanisława Mamla na 5 złr. 66 7/10 ct.
 7. Na rzecz masy Laurencyka, książeczka kasy oszcz. lwowskiej nr. 24386, na 3 złr. 72 ct.
 8. Na rzecz masy Małozszczaka: 1. w gotówce 10 złr. 26 ct., 2. książeczka kasy oszcz. krakowskiej nr. 15004 na 5 złr. 35 ct., 3. książeczka kasy oszcz. krakowskiej nr. 26333 na 1 złr. 30 ct.
 9. Na rzecz Niewiadomej masy gotówka 35 ct.
 10. Na rzecz masy Karola Żuber gotówka 98 złr. 48 ct.
 11. Na rzecz masy Jana i Franciszka Żak: 1. gotówka 12 złr. 13 ct., 2. książeczka kasy oszcz. krakowskiej nr. 26334, na 1 złr. 50 ct.

12. Na rzecz masy Mikołaja Satuły: 1. gotówka 12 złr. 7 1/2 ct., 2. książeczka kasy oszcz. krakowskiej nr. 15007 na 6 złr. 29 ct., 3. książeczka kasy oszczędności krakowskiej nr. 26335 na 1 złr. 57 ct.
 13. Na rzecz masy Reginy Piekarczyk skrypt dłużny z dnia 19 marca 1847, Jana Goryla, na 10 złr.
 14. Na rzecz masy Józefa Leńczowskiego: 1. skrypt dłużny z dnia 1 lutego 1852, Małgorzaty Burda na 50 złr., 2. skrypt z dnia 24 marca 1852, Franciszka Szafran na 45 złr.
 15. Na rzecz masy Jana Kality, skrypt dłużny z dnia 24 marca 1852, Józefa Piekarczka, na 127 złr. 56 1/10 ct.
 16. Na rzecz masy Jakóba Czoło: 1. skrypt z dnia 24 lipca 1854, Jana Czaji, na 50 złr., 2. skrypt Szymona Basisty z dnia 24 lipca 1854, na 50 złr.
 17. Na rzecz masy Józefy Swidowskiej skrypt z dnia 22 listopada 1848, Maryi Swidowskiej, na 19 złr. 20 ct.

18. Na rzecz masy Anieli Pachonkiej skrypt z dnia 16 grudnia 1848, Stanisława Pachonkiego, na 59 złr. 40 7/10 ct.
 19. Na rzecz masy Jana Zielińskiego, książeczka kasz oszcz. lwowskiej nr. 24475, na 8 złr. 91 ct.
 20. Na rzecz masy Alojzego Droździewicza, skrypt z dnia 21 stycznia 1848, Wawrzyńca i Maryanny Stępskich, na 45 złr.
 21. Na rzecz masy Tomasza i Anastyi Kotuleckich, skrypt z dnia 29 sierpnia 1849, Reginy Zylińskiej na 25 złr.
 22. Na rzecz masy Anny Paździurkiewicz i innych, w gotówce 26 1/2 ct.
 23. Na rzecz masy Magdaleny Maciołowskiej, skrypt dłużny z dnia 30 stycznia 1847, Anny Sliwa na 8 złr.
 24. Na rzecz masy Agnieszki Ekart, skrypt dłużny z dnia 26 stycznia 1848, Wawrzyńca i Maryanny Stępskich, na 5 złr.

Niewiadomych właścicieli tych depozytów wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, wykazali swe prawa, albowiem w przeciwnym razie depozyta te jako przypadłe, Wysokiemu Skarbowi przyznane i wydane zostaną.
 Skawina, dnia 22 listopada 1888.

L. 12848. (7621 3-3)
 C. k. sąd obwodowy w Kołomyji w sprawie wekslowej Towarzystwa kredytu i oszczędności w Kołomyji przeciw Edwardowi Brüllerowi pto 200 złr. ustanowił kuratorem z miejsca pobytu niewiadomego, adw. dra p. Krobickiego z substytucją adw. dra Sterna i doręczył mu nakaz zapłaty z dnia 24 listopada 1888 l. 12848.
 Kołomyja, dnia 24 listopada 1888.

L. 7106. (7651 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Mikulińcach ustanawia dla Michała Falla, z miejsca pobytu niewiadomego, w sporze Abrahama Dawida Vogelmana przeciw niemu o uznanie prawa własności parcel gruntowych: 82/2, 1839/2, 1840/1, 1841/2, 1842/1, 1843/2, w Ładyczynie, kuratorem Józefa Stanimir, i kuratorowi temu wyrok z dnia 11 czerwca 1884 l. 1573 dołącza.

Wzywa się zatem Michała Falla, by wszelkie do jego obrony służące mogące środki kuratorowi dostarczył lub innego zastępcę sobie obrał i sądowi wymienił, gdyż następstwa ze zaniedbania wyniknąć mogące, sam sobie przypisze.
 Mikulińce, 23 listopada 1888.

L. 1795. (77 2-3)
 Jego Ekszellenca c. k. Prezydent wyższego Sądu krajowego we Lwowie, zamianował dla pierwszej, dnia 18 lutego 1889 o 8 godz. rano rozpocząć się mającej kadencji sądu przysięgłych, przy tutejszym c. k. Sądzie obwodowym, przewodniczącym prezydenta sądu obwodowego, a zastępcami przewodniczącego, radców: Antoniego Duszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego, Tomasza Kolasińskiego, Jana Jakubowskiego, dra Michała Stefko i Leona Roszkiewicza.
 Sambor, 2 stycznia 1889.

L. 30266. (7620 2-3)
 C. k. Sąd krajowy w Krakowie jako Trybunał handlowy, ustanawia dla z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Ornsteina, kupca z Chrzanowa, z powodu przez Israela Goldsteina dnia 20 listopada 1888 l. 30.266, przeciw niemu wniesionej skargi wekslowej o 250 złr. a. w., kuratorem pana adw. dra Schönberga z substytucją p. adw. dra Proppera i wzywa pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi udzielił ze swej strony dowodów lub innego pełnomocnika sądowi przedstawił, ile, że skutki z powodu opieszałości jego wynikłe, sam sobie przypisze.
 Kraków, dnia 21 listopada 1888.

L. 12901. (7659 2-3)
 Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy wzywa każdego posiadacza zgubionej Samuelowi Rudolf książeczki udziałowej Towarzystwa zalickowego w Kałuszu, stow. zarej. z nieogr. poręką, z daty Kałusz dnia 19 lutego 1885 nr. 503 na 30 złr. w. a. opiewującej, przez Dyrekcję powołanego Towarzystwa podpisanej, aby przedłożył takową tutejszemu sądowi najdalej w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni tem pewnie, ileż do bezskutecznego upływu tego terminu, ta książeczka udziałowa na ponowną prośbę Samuela Rudolfa, za amortyzowaną uznaną zostanie.
 Stanisławów, 3 listopada 1888.

L. 9257. (7693 2-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Komarnie podaje do wiadomości, że dnia 11 sierpnia 1885 zmarł w Koniuszkach tuligłowskich, Jan Sydor, bez pozostawienia ostatniej woli.
 Do spadku po nim powołany jest z ustawy także syn tegoż, Stefan Sydor.
 Ponieważ miejsce pobytu Stefana Sydora nie jest wiadome, przeto wzywa się go niniejszem, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tymże sądzie i wniósł oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie, spadek zostanie przeprowadzonym z dziećmi zgłaszającymi się i z kuratorem Piotrem Kinaszem dla niego ustanowionym.
 Komarno, dnia 27 listopada 1888.

L. 10095. (7683 1-3)
 Stanisławowski Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Ufryjewicza i Majera Bauch, że przeciw nim jako spadkobiercom ś. p. Kajetana Ufryjewicz i przeciw Lei Bauch, wniósł Julian Stachurski pod dniem 27 czerwca 1888 l. 7453, pozew o wykreślenie prawa zastawu sumy 116 złr. m. k. aż do kwoty 23 złr. 12 1/2 ct. m. k. ze stanu biernego realności wyk. hip. gminy Stanisławów l. 1041 objętej i że pozew ten dekretowany do postępowania pisemnego ustanowionemu dla nich kuratorowi adw. dr. Katzenellenbogenowi doręczono z terminem 90-dniowym do wniesienia obrony; przeto wzywa ich, by kuratorowi informacji udzielili lub zastępcę sobie wybrali, gdyż inaczej rozprawa z kuratorem przeprowadzoną zostanie.
 Stanisławów, 28 września 1888.

L. 4869. (7692 1-2)
 C. k. Sąd powiatowy w Krynicy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Sylwestra Kościaka, iż dla niego ustanowił kuratorem Wania Tyliczaka ze Złockiego, w sprawie tabularnej Jana Słoty z Jastrzeżbika, o intabulację kilku parcel z wykazu hip. 88 w Złockiem.
 Krynica, 10 listopada 1888.

L. 14121. (7769 1-3)
 Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Ornsteina, iż przeciw niemu wniósł Markus Scheinowitz pozew pto 210 złr., że do rozprawy sumarycznej termin na dzień 14 grudnia 1888 wyznaczono i kuratora dla niego w osobie Mojżesza Leiby Jukera ustanowiono.
 Wzywa się zatem Mojżesza Ornsteina, by o miejscu swego pobytu sąd zawiadomił, lub kuratorowi informacji udzielił, ewentualnie innego pełnomocnika sobie ustanowił, inaczej zło skutki z zaniedbania tego, sam sobie przypisać będzie musiał.
 C. k. Sąd powiatowy.
 Chrzanów, 24 listopada 1888.

L. 8815. (7743 1-3)
 C. k. Sąd powiatowy w Kolbuszowie zawiadamia Adama Fryzła, którego obecny pobyt Sądowi nie jest znanym, że celem wręczenia mu rezolucji tut. sąd. hipot z 4 września 1885 l. 7736, zezwalającej na wpis „dawnego ciężaru“ prawa zastawu dla sumy 200 złr. wa. z pn., na karcie ciężarów realności objętej wyk. 14 i 353 ks. gr. gminy kat. Kupno, na rzecz c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredyt. we Lwowie w likwidacji, tutejszy ek. notaryusz Józef Lityński, kuratorem dlań ustanowiony został.
 Kolbuszowa, 31 października 1888.

L. 10785. (85 2-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Żmudę, że przeciw niemu wniósł Jan Myska pozew o własność kilku parcel gruntowych w Zupawie, że dla niego adw. Tumidajowicza ustanowiono, i że termin do rozprawy na 4 lutego 1889 o 9 godz. rano wyznaczono.

Wzywa się go zatem, by się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

C. k. sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, dnia 9 sierpnia 1888.

L. 10752. (74 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Lisku zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu i zamieszkania Jędrzeja Znaczk, syna Iwana, że przeciw niemu wytoczył w sądzie tut. Antoni Znaczk zwany Fabryka, pozew o uznanie go za właściciela: a) połowy ciała hip. wyk. nr. 60, b) jednej trzeciej części ciała hip. wyk. nr. 72, c) 1/6 części ciała hip. wyk. nr. 73, d) 1/6 części ciała hip. wyk. nr. 136 ks. gr. gm. Hoczew, i że dla niego kuratorem Juna Gnapa ustanowiono, nakonie, że do rozprawy w postępowaniu ustnym termin na dzień 22 stycznia 1889 o godz. 9 rano wyznaczono.

Wzywa się przeto Jędrzeja Znaczk, by kuratorowi informacji wczesnie udzielił, lub sądowi wskazał innego pełnomocnika, inaczej skutki opieszałości sam sobie przypisze.

Lisko, 31 października 1888.

L. 19. (71 3-3)

C. k. sąd obwodowy z powodu wytoczenia przez dra Jana Steca pozwu o wykstabilowanie z karty ciężarów realności l. w. h. 258, gminy kat. Jasło objętej prawą 20-letnią dzierżawą na rzecz Fiszka czyli Fischla Woelfelda intabulowanego, wraz z nadcieżarami to prawo obciążającymi, ustanawia p. adw. dra Feliksa Gaszyńskiego w Jasle, kuratorem niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanym Meilecha Welfelda, Jakóba Welfelda. Sendera i Herscha Welfelda, Michała Piekarsza, Maryanny Piekarszowej i Estery Welfeld i wzywa tych pozwanym, aby ustanowionemu koratorowi potrzebnej informacji do obrony w 90-dniowym terminie wnieść się mającej udzielił, lub innego pełnomocnika sobie obrali i o tem sądowi donieśli, gdyż w razie przeciwnym skutki z zaniedbania wynikające mogące, sami przypiszący sobie musieli.

Jasło, 15 grudnia 1888.

L. 633. (4508 3-3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Buczka, że przeciw niemu wniósł Józef Kowalczyk pozew o własność parc. grunt. 3408 w Sokolnikach, że do rozprawy termin na dzień 4 marca 1889 był wyznaczony i że dla niego kuratorem ad actum p. adw. Tumidajowicz ustanowiony został.

Wzywa się go zatem, aby się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

C. k. sąd powiatowy
Tarnobrzeg, 23 lutego 1887.

L. 5606. (7609 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Wadowicach wzywa niewiadomego z miejsca pobytu Stefana Chruszcza, aby do spadków po Dymtrze Chruszczu, zmarłym bez testamentu w Rolowie 20 grudnia 1886 i Marii z Władysławy Chruszcz, zmarłej z pozostawieniem kodycyłu w Rolowie, w maju 1888, w przeciągu roku tem pewniej oświadczył się, gdyż inaczej takowe ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Maksymem Łesiów z Rolowa, przeprowadzone zostaną.

Medenice, 21 września 1888.

L. 14107. (20 3-2)

Stanisławowski c. k. sąd obwodowy wzywa posiadacza zatraczonego Herszowi Frisch na jego imię opiewającego kwitu Stanisławowskiego c. k. głównego urzędu podatkowego do art. 31 dep. pol. z dnia 19 marca 1883 na złożoną w skutek zawezwania c. k. Starstwa w Stanisławowie z dnia 19 marca 1883 l. 4679 przez niego jako kaucję z powodu dostawy sztru do gościnnicy głównego w latach 1883-1888, obligację długu państwowego renta papierowa z 1 sierpnia 1868 l 32217 z talonami i 25 kuponami od 1 sierpnia 1883 na 100 złr. i los udziałowy król. węgierskiej pożyczki z 1 lipa 1870 N. 8, S. 4400 na 50 złr. w e. k. gł. urzędzie podatkowym w Stanisławowie, ażeby przedłożył takowy temu sądowi obwodowemu w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni tem pewniej, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu, ten kwit za amortyzowany uznany zostanie.

Stanisławów, 12 grudnia 1888.

L. 51973. (54 3-3)

C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie, wzywa posiadacza rzekomo zagubionej karty zastawniczej, przez

e. k. uprz. gal. Bank hipoteczny, a względnie przez kasę zaliczkową tegoż Banku we Lwowie dnia 4 maja 1888 do l. 1847, wystawiony na okazyjca, opiewającej na zastawione celem zabezpieczenia pożyczki 30 złr. w. a. w dniu 4 sierpnia 1888 zwrócić się mający, dwa losy „Rudolfa” Serya 340 N 5 i Ser. 1460 Nr. 12 i jeden los towarzystwa austriackiego „Krzyża czerwonego” Serya 68 7 Nr. 14, ażeby w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu, powyższą kartę zastawniczą sądowi tutajszemu tem pewniej przedłożył i prawa swoje wykazał, ile że po bezskutecznym upływie tego terminu, karta ta, na prośbę pani Ireny Lewickiej jako umorzona i wszelkiego skutku prawnego pozbawiona, uznana będzie.

We Lwowie, 15 grudnia 1888.

L. 5478. (7608 3-3)

Niewiadomego z pobytu Marcina Dostała vel Skopala, syna Franczka Dostała z Izdebnika, wzywa się w myśl §. 217 pat. Ces. z dnia 9/VIII. 1854, ażeby się celem odebrania złożonej na rzecz jego w kasie sierocięcej kwoty 181 złr. 11¹/₂ ct. a. w., w przeciągu roku do podpisanego sądu zgłosił, gdyż w razie przeciwnym kwota ta do depozytu sądowego złożoną zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Kalwarya, dnia 20 października 1888.

L. 6301. (18 3-3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach udziela p. dr. Władysławi Paślawkowskiemu, c. k. notaryuszowi w Chodorowie ogólną delegację do sporządzenia aktów pośmiertnych w okręgu c. k. sądu powiatowego w Chodorowie, we wszystkich wypadkach śmierci, w których postępowanie spadkowe do kompetencji tegoż c. k. sądu obwodowego należy.

Brzeżany, dnia 1 grudnia 1888.

Doniesienia prywatne.

Bona młoda z dobrego domu, z dobrami świadectwami, obznajomiona praktycznie z prowadzeniem l. w. k. h. owaniem małych dzieci, jak również w każdej gałęzi gospodarstwa domowego, w czem może być pomocna wyręczać: poszukuje miejsca jako baba, w domu lub na wsi. — Złożenia prośbę łaskawie nadstawić pod lit. O. L. poste restante, Krościenko nad Dunajem-em. 69

Fabryka
Zmiana lokalu.
L. J. Malewski
we Lwowie,
ulica Ormiańska L. 12.
ma honor powiadomić P. T. domy, z którymi pozostaje w stosunku handlowym, o zmianie lokalu swej fabryki korków katalońskich, która przemieściła się pod nr. 12 ulica Ormiańska.
założona w roku 1877.

Młody leśniczy

wolnego stanu, Galicyanin, wychowaniec wilechowski c. k. szkoły lasowej z egzaminem państwowym i kilkuletnią praktyką lasową, władający językami: polskim, niemieckim i ruskim, poszukuje posady pod umiarkowanymi warunkami. — Łaskawe oferty przyjmuje S. Szole, Kresno, poczta Jasienica. 76

NALEPSZA MASA
na Mydła
HLUTZERO HUBNERA
ul. Karłowicza 11.
(dawny zakład Fabryczny)

Obwieszczenie.

W myśl §. 30 ust. o Repr. pow. podaje się do publicznej wiadomości, że budżet administracji powiatowej i funduszu drogowego na rok 1889 ułożony, zostaje z dniem dzisiejszym wyłożony w godzinach urzędowych w kancelaryi Wydziału powiatowego przez dni 14 do wolnego przejrzenia opodatkowanych w powiecie.

Z Wydziału powiatowego

Rohatyn, dnia 3 stycznia 1889.

Syphilis, biały kapławy, impotencję mężczyzn i niepłodność kobiet leczony metodą jedynie racjonalną i tysiącokrotnie wypróbowaną.
b. lekarz szpitala Char-té

dr. Dubanowicz

w domu rano od godziny 8 do 10, po południu od godziny 2 do 5, wieczorem od godz. 7 do 8 Lwów, ulica Ormiańska, L. 33. 8234

Wprost z Moskwy sprowadzana herbata Braci K. S. Popów

utrzymują stale na składzie w dwóch najlepszych gatunkach i sprzedają takową
łącznie z opłatą cła, a to:
1 funt 2 20 rublowe po . . . 3 zł. 52 ct.
1 „ 2 70 „ „ „ . . . 4 zł. 20 ct

oryginalne opakowanie w 1/2, 1/4 i 1/8 funt.

Władysław Niemczewski

e. k. pocztmistrz 7341
w Okopach Kozaczówce (na gran. ross.).

Najlepsza metoda

do nauczania się języka niemieckiego w trzech miesiącach bez nauczyciela

szereż **Pit. Reussnera**

Cena kursu niższego 80 ct., kursu wyższego 2 złr. 60 ct. w. a.

Metoda języka angielskiego

dla samouków kosztuje 1 złr. 20 ct. w. a.

Skład główny w księgarni

Seyfartha i Czajkowskiego

we Lwowie. 6109

NIE MA BÓLU ZĘBÓW
kto używa
Eliziru, Pudru i Pasty do Zębów WIELEBNYCH O.O. BENEDIKTYNÓW
Opactwa w SOULAC (Aironde)
Dom MAGUELONNE, Przeor
2 MEDALE ZŁOTE; w Brukseli 1889 r. i w Londynie 18 4 r.
NAJWIŻSZE NAGRODY
WYNALEZIONY W roku 1373 przez Przeora PIOTRA BOURSAUD
« Codzienne użycie kilku kropli Eliziru do Zębów Ojców Benedyktynów rozpuszczonych w pół szklanki wody zapobiega i leczy próchnienie zębów, które bieli i wzmacnia jak również odświeża i utwierdza dziąsła wybornie. »
« Oddając prawdziwą usługę naszym czytelnikom zwracając ich uwagę na ten starożytny i użyteczny preparat najlepszy ze środków leczących i jedynie zaspokajających wszelkim cierpieniom zębów. »
Dom założony w 1807 r.
SEGUIN 3, ulica Thautsch, 3
AGENT GŁÓWNY
Znajduje się we Lwowie w apt.: PP. Mikolajsch, Wewiorskiego, Blumenfelda i w składzie perfum P. Jg. Jahla; w Krakowie w apt. PP. Redyka, Wiszniewskiego, Trauczyńskiego i Siedleckiego, i w magazynie perf. P. Downing.

L. 33

127

Obwieszczenie.

Podpisana Rada zawiadowcza zwołuje niniejszem **Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie** akcyonaryuszów Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej

na sobotę dnia 9 lutego 1889 o g. II przed południem i uprasza PP. Akcyonaryuszów mających prawo głosowania, aby raczyli w oznaczonym czasie w Wiedniu, w sali klubu austriackich urzędników kolejowych (L. Eichenbachgasse 11) zjawić się.

Porządek dzienny:

Decyzja co do umowy zawartej z wysokim e. k. austriackim i król. węgierskim Rządem względem oddania ruchu linii towarzystwa w zarząd państwowy i ewentualnego wywłaszczenia takowych przez skarż państwa.

Panowie Akcyonaryusze posiadający najmniej 25 akcyj, którzy sobie życzą wykonać służące im prawo głosowania, zechcą w myśl §§ 40, 41 i 42 statutów złożyć swoje akcje najdalej do 12 godziny w południe dnia 1 lutego 1889 w Wiedniu w biurze e. k. uprzyw. austr. Zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu.

Złożenie to ma nastąpić według konsygnacji, którą oddawca w dwóch egzemplarzach w arytmetycznym porządku spisać i podpisać winien. Blankiety konsygnacji otrzymać można bezpłatnie w powołanym wyżej biurze. Składający akcje otrzyma jeden z tych egzemplarzy konsygnacji wraz z kartą legitymacyjną na ogólne zebranie. Złożone akcje oddane zostaną po odbyciu ogólnego zebrania za zwrotem odpowiedniej konsygnacji.

W razie zastępstwa upoważniony przez akcyonaryusza pełnomocnik winien złożyć legalizowane, a przynajmniej przez dwóch świadków podpisane pełnomocnictwo swe, w biurze towarzystwa najpóźniej na dwa dni przed odbyciem ogólnego zebrania.

Wiedeń, dnia 6 stycznia 1889.

Rada Zawiadowcza

Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej.

(Przedruk nie będzie płatny.)